

Азим Хожа эшон

ҲИКМАТ

*Тошкент
"Ўзбекистон"
1993*

Нашрга тайёрловчи ва сўзбоши муаллифи:
РАФИДДИНОВ САЙФИДДИН САЙФУЛЛО ўгли

Масъул муҳаррир:
Ҳожи МУҲАММАД ШАРИФ ЖУМАН

Муҳаррир
СУРЪАТХОН СОЛИҲХУЖА ўгли **АБДУКАРИМ**

Хожа, Азим эшон

X 70 Ҳикмат // Нашрга тайёрловчи ва сўзбоши муаллифи Рафиддинов Сайфиддин Сайфулло ўгли; Масъул муҳаррир Ҳожи Муҳаммад Шариф Жуман.— Т.: Ўзбекистон, 1993.— 88 б.

ISBN 5-640-01487-3

Буюк мутасаввуф олим ва шоир Хожа Аҳмад Яссавийнинг издоши Азим Хожа эшоннинг "Ҳикмат"лари тасаввуф сулуки (йўли)ни изчил баён этган машҳур асарлардандир. Рисола Аҳмад Яссавий таваллудининг 950 йиллиги муносабати билан нашр этилмоқда.

У кенг китобхонлар оммасига мўлжалланган.

Хожа, Азим эшон. Ҳикмат.

ББК 86.38

№ 10—93

Наввий номли Ўзбекистон
Республикаси Давлат кутубхонаси

X 4702620104-38 93
351 (04) 93

© "ЎЗБЕКИСТОН" нашриёти, 1993 й.

*Тавба, тақво, тоат билан умр утқаринг,
Ҳақ мавлимни маъсиятга ризоси йуқ.*

* * *

*Дунё фоний, уқбо боқий, яқин билиб,
Дин яроғин олиб уқбо элтгум келур.*

МУҚАДДИМА

Мутасаввиф шоир Азим Хожа эшоннинг ҳаёти ва фаолияти ҳақида ҳозирча аниқ маълумотга эга эмасмиз. У кишининг ҳикматлари инқилобдан олдин бир неча марта нашр бўлиб, халқимиз томонидан севиб ўқилган. Мажоз эмас, фақат ҳақиқий ишқни куйлашга бағишланган шеърлар мўмин-муслмонларнинг, Ҳақ ишқида ёнган орифларнинг шуури ва қалбига нур бағишлаб, ҳидоят йўлини кўрсатишга хизмат қилган.

"Ҳикмат" ларда шариат ва тариқат аҳкомлари, йўл-йўриқлари, роҳу равишлари, ахлоқий ва руҳий жиҳатларни такомиллаштириш, юксак маънавият хусусида баҳс юритилади. Туғилиш ва ўлиш, бойлик ва камбағаллик, дунё ва охират, манманлик ва фақирлик, кофирлик ва мўминлик, тубанлик ва хушфезълик каби фалсафий, ахлоқий қарашларни ифодалайди. Хуллас, шоир, инсон камолотга эришмоғи учун қандай ақида ва қайси йўлдан бориши зарурлигини уқтиради.

"Ҳикмат"ларнинг гоёвий марказида, аввало, шарияти Мустафога амал қилиш, унга даъват этиш туйғуси ифодаланади. Ҳар бир инсон шариятсиз, унинг аҳкомига риоя қилмасдан тариқатга ўтолмаслигини, ҳол илми, валилик, чин маънодаги орифликка фақат шарияти Аҳмадийга амал қилиш билангина эришажагини қайта-қайта таъкидлайди.

"— Ибодатни тарк қилмоқ ўлумдан ёмонроқдур ва қаттиқроқдур, анинг учунким, ўлганда халқдин узилур ва тарки ибодатда Худодин узилур ва йироқ бўлур"¹— дейди Шайх Яҳё Маоз*. Дарҳақиқат, "ҳақиқатни талаб қилиш" "тариқатни шариятга мувофиқ тутишдан" иборат бўлмоғи керак:

Мискин Азим, талаб қилсанг ҳақиқатни,
Шариятга мувофиқ тут тариқатни.

¹ Мақоламизда* аломати қўйилган иқтибослар Муҳаммад Сиддиқ Рушдийнинг "Тазкиратул авлиёи туркий" китобидан олинди.

Ҳар ишингда қўймас бўлсанг шариятни,
Ўшал ишни тариқаи беҳбуд дерлар.

Ёки:

Вали улдур, шариятсиз иш қилолмас,
Қилур бўлса, зоҳир-ботин нуқсон бўлур.

"Сўрдиларким:

— Вали кимдур?

Шайх Абу Ҳафз деди:

— Вали улдурким, анга каромат мартабасини бергайлар, аммо ўзининг у бирла иши бўлмагай"*.

"Оят-ҳадис маъносидан сўз сўзлаган", "ҳимматини дин йўлида сарф айлаган", "дунё бузиб, динни тузиш"га ҳаракат қилган, "қўлим тутиб, йўлга солинг ё Мустафо" деб нидо қилган шоир ҳақталаб толибларга "тавба қилишни", "беш вақт намоздан файзи вуфур олишни", ношаръий ишлардан ҳазар қилишни таъкидлайди. Шариятни маҳкам тутган мухлис-муридларни тезда тариқатга кириб, унинг сирларидан воқиф бўлишга, ҳақиқат ахтаришга ундайди:

Толиб эрсанг сидқинг бирлан тавба қилғил,
Тавба қилсанг маъсиятлар бўлмиш маоф.
Оят-ҳадис мазмунидин сўз сўзладим,
Оқил эрсанг бу сўзларни билма хилоф.
Андин сўнгра тариқатда қилғил юруш,
Бу кишига ҳожат эмас қараб туруш.
Йўлинг бўлса, нафсинг бирла қилғин уруш,
Эр бўлмассан, нафсинг бирла қилмай масоф.

Мурид шариятдан ўтиб тариқатга қадам қўяр экан, тариқатни ўзига хос сир-асрори, роҳу равиши ва талаблари бўлади. Тариқат — тасаввуф йўли: "Тасаввуф — кўнгилни аслидан қайтмоқдан соф тутмоқ, нафс хоҳишидан ўзини йироқ ва нафс хоҳишига чорлайдургон кимсадан ўзини йироқ тутмоқ, ҳамма авсофни руҳонийлик сифатига келтирмак, ҳақиқат улуми бирла баланд мартаба топмоқ ва қайси ишки аввалидур, ўзгани ташлаб, ани қилмоқ ва жумла уммати Муҳаммадга насиҳат қилмоқ, ҳақиқатга вафо бажо келтирмоқ ва ҳазрати пайғамбар алайҳи ва саллам шариятига мутобиат қилмоқ"— дейди Шайх Жунайд Бағдодий*. Шайх Абу Сулаймон Дороний — "Тасаввуф улдурки, суфий қилгон амалини Худодин ўзга киши билмаса", деб таърифласа, Шайх Самнун Муҳиб — "Тасаввуф улдурки, ҳеч нимарсанг сенинг мулкинг бўлмагай ва сен ҳам ҳеч нимарсанинг мулки бўлмагайсан", — деб таъкидлайди*.

Ҳазрат Али каррамаллоҳу ваҷҳаҳу дарвишликнинг қирқ мақоми борлигини, унинг ўнтаси шаритда, ўнтаси тариқатда, ўнтаси ҳақиқатда ва ўнтаси маърифатда мавжудлигини қайд қилганлар. Дарвиш ана шу қирқ мақомни билиб, унга амал қилса ҳақиқий ва комил инсон даражасига кўтарилади. Дарвишликдаги қирқ мақомнинг шариятдаги ўнтаси қуйидагилар:

1. Ҳақ таолонинг бирлигига, борлигига, зоти ва сифотига иймон келтирмоқ.

2. Намоз ўқимоқ.

3. Рўза тутмоқ.

4. Закот бермоқ.

5. Ҳаж қилмоқ.

6. Мулойим сўзламоқ.

7. Илм ўрганмоқ.

8. Ҳазрати расули акрам саллаллоҳу алайҳи ва салламнинг суннатларини бажармоқ.

9. Амри маъруфни бажармоқ.

10. Наҳи мункарни бажармаслик.

II. Тариқатдаги ўнта мақом қуйидагилар: 1. Тавба қилмоқ. 2. Пирга қўл бермоқ. 3. Хавф, яъни Аллоҳ қаҳридан қўрқиш. 4. Рижо, яъни Аллоҳ раҳматидан умидвор бўлиш. 5. Доимо зикр айтмоқ. 6. Пирнинг хизматида бўлиш. 7. Пирнинг ижозати билан сўзламоқ. 8. Насиҳат тингламоқ. 9. Тажрид бўлиш. 10. Тафрид бўлиш.

III. Маърифатдаги ўнта мақом қуйидагилар: 1. Фано бўлмоқ. 2. Дарвешликни қабул қилмоқ. 3. Ҳар ишга таҳаммул (тоқат, сабр, чидам) кўрсатмоқ. 4. Яхшилик, қалолликни талаб қилмоқ. 5. Маърифат. 6. Шарият ва тариқат аҳкомига риоя қилмоқ. 7. Дунёни тарк қилмоқ. 8. Охиратни ихтиёр қилмоқ. 9. Вужуд мақомини билмоқ. 10. Ҳақиқат асрорини билмоқ.

IV. Ҳақиқатдаги ўнта мақом қуйидагилар: 1. Хоки роҳ (йўл устида ётган туфроқ каби камтар, фақир) бўлмоқ. 2. Яхши, ёмонни танимоқ. 3. Бор луқмага қаноат қилмоқ. 4. Луқмасини бировларга инъом қилмоқ. 5. Бирор кишига озор бермаслик. 6. Фақирлигига мункир бўлмаслик. 7. Сайри сулук қилмоқ. 8. Ҳар кимдан ҳақиқат сиррини сақламоқ. 9. Шарият, тариқат ва маърифат аҳкомини билмоқ. 10. Шарият, тариқат ва маърифат аҳкомига амал қилмоқ¹.

¹ Бу ҳақда қаранг: Аҳмад Яссавий. Девони ҳикмат. Тошкент, 1894, 8—9-бетлар.

Азим Хожа эшон ҳикматларида дарвешликнинг мазкур қирқ мақоми билан боғлиқ гоаялар, ирфоний тушунчалар, суфийлик истилоҳлари, ибодат ва риёзатлари, тариқат ҳукмларига дуч келасиз. Мисолларга мурожаат этайлик.

Маълумки, тариқатга, тасаввуфга кирувчи мурид "аввало пири муршид мукаммалга ўзин солиб", "пири комил суҳбатиға ўзин уриб" унга қўл бериши шарт:

Эй дўстларим, тариқатни йўли улғ,
Пирсиз қадам қўйғон киши сарсон бўлур.

"Мен икки юз пирга хизмат қилдим,— дейди Шайх Жунайд Бағдодий,— улардан етти киши иқтидога ярадилар. Мен тасаввуфни лашкар тортиб жанг қилиб, киши ўлдириб қўлга келтирмадим, балки очликда ва уйқусизликда, дунёдан илик ювиб ва дўст тутқон нимарсадан юз ўгириб ҳосил қилдим ва қўлга келтирдим. Ва бу йўлга кирган киши Каломи Худони ўнг қўлига олган бўлғай ва суннати Мустафо саллаллоҳу алайҳи ва салламни чап қўлига олган бўлғай ва икки шамънинг ёруғлиқи бирла йўл юрғай, то на шубҳа чуқурига йиқилғай ва на бидъат қоронғулиқига қолғай"*.

Мурид пирга қўл бергандан кейин, пир унга вазифа топширади. Яъни ўз сулуки аҳқомини тушунтиради, махсус вақтларда махсус дуо ва зикр айтишни ўргатади. Мурид пир олдида адаб сақлаб, унинг топшириқларини сабр-бардош ва розилик билан адо этади.

Пир амрига лозим билиб итоатни,
Пеша айлар сабру ризо қаноатни.

Тасаввуфда сабр ҳар хил талқин қилинади. Шайх Жунайд Бағдодий эса сабр ҳақида шундай деган: "Сабр улдурки, Китоб (Қуръон) ва Суннатнинг (шариат ва ҳадислар) ҳукмларида ўзини тўхтатмоқ. Китоб ва Суннатнинг риоясида муроқабат ҳосил бўлур. Ва муроқабат улдурки зоҳир ва ботинда ихлос қилмоқдур*". Шайх Суҳайл ибн Абдуллоҳ— Тасаввуф улдурким, таомни оз емак ва Худойи таоло бирла ором олмақ*,— деб сўфийни сабру қаноатга чақиради.

Пир тасаввуфда муридни тариқатга бошловчи, унинг зоҳир ва ботинига файз бағишловчи, комиллик даражасига масъул, воситачи ҳисобланган. Баъзи мутасаввифлар бежизга аввал пирга, кейин Аллоҳга фано бўлиш керак демаганлар. "Эй толиб, агар Ҳақни талаб қилиб, топай

десанг шариатда орифун биллоҳ, тариқатда воқифи асрор, ҳақиқатда комил, мукаммал, маърифатда дарёи уммон бўлса, андоғ пирга қўл бергилким, ишинг саодат бўлғай" — дейилади Девони ҳикматда¹. Азим Хожа ҳикматларида пир амрини бажариш, унинг ризолиги, унга содиқ, хизматкор қул каби хизмат қилиш ҳақида яна қуйидаги байтларни ўқишимиз мумкин:

Пир ризоси — нафс изоси, руҳ гизоси.

* * *

Ихлосимни қилсун десанг пирим қабул,
Қулларига ит бўлгину итига қул.

Тасаввуф тарихидан маълумки, пир амрини бажармай, ундан юз ўгирган ёки жин кашфига мубтало бўлган мурид ҳақ йўлдан тойиб, гумроҳликка юз тутган. Шоир муридни ана шу куйга тушиб қолмасликка даъват қилган:

Қўя курма буйруғин, етмиш мақом утсанг ҳам,
Аршу Курси поясин қўл узотиб тутсанг ҳам,
Ёнар ўтни лақчасин нондек чайнаб ютсанг ҳам,
Беҳишт кирмай бандага ҳаргиз йўқтур тануқлуқ.

Мурид пирнинг назари марҳаматига қанчалик кўп мушарраф бўлса, даражаси ўшанча ошади. У пир амрини бажараётиб, ўзи ҳам ундан завқ олади, қилган тоат-ибодатидан ҳузур қилади, кибру ҳавони тарк этиб, Худодан бошқасини унутади. Ақл, хаёл ва ҳиссиётлари маърифат нуридан ёришиб, кўз ўнгидан илоҳий сир-асрор пардалари кўтарилиб боради. Ўз навбатида муршид пир ҳам муриди ҳолидан хабар олиб, унинг ботинини, маънавиётини такомиллаштиришга эътибор беради.

Муршид бўлган суҳбат тутар мурид бирлан,
Машгул этар, илми ҳикмат тавҳид бирлан.

Пир вазифасини адо этиб, риёзат тортиб, илоҳий сир англаб, "ишқдан улуш олғон, икки кўзи ёш бўлгон" мурид пиридан иршод хати олиб, ўзи ҳам пирлик даражасига, ҳақиқий орифликка етади. Илму ҳикмат ва тавҳидда комил ва мумтоз бўлади. "Етти кўкни дил домани билан ёлган" орифнинг қалби соф, беғубор ва сир-асрор дунёсини кўзгудек ўзида акс эттиради:

¹ Мазкур асар, 3-бет.

Ботинидин кўчар хубсу кибру кийна,
Турт аносир ҳижоб бўлмас дил юзина.

Зеро, тасаввуфнинг охириги босқичларидан бўлган "фано" ва "бақо" мақомига эришган ориф — қудратли, мушкулларни ҳал қилувчи, ҳар қандай тилсимлар тугунини ечувчи, илоҳий назарли, абадий саодатга восил бўлган, дийдор нашидасидан маст-аласт, ирфоний туйғулардан мангу ўртангувчидир. Бундай орифнинг бир назарида тупроқни зар қилишига ҳеч қандай шубҳа йўқ:

Андоғ ориф бўлур эрмиш кимё назар,
Туфроқ олса, бир назарда айламиш зар.

• • •

Тирик юриб улганлар, фано таслим булганлар,
Бақо мулжин олганлар, гулдек очилиб сўлмаслар.

• • •

Боязид Бистомий — "Орифлик Худони танимақдур. Худони танимақ, фикр қилмақ ва тўла кўнгилли бўлмоқдур*, — деб таъриф берса, Шайх Жунайд Бағдодий орифлик, етук сўфийлик шартини қуйидагича изоҳлайди: "Сўфий улдулки, анинг кўнгли Иброҳим алайҳиссалом кўнглидек дунёни дўст тутмоқдин саломат қолғай ва Худонинг фармонини бажо келтургай, ўзини Худога ташламоқда Исмоил алайҳиссаломға ўхшар, анинг ғам-андуҳи Довуд алайҳиссаломнинг ғам-андуҳидек бўлғай, фақир номуродлиги Исо алайҳиссаломнинг номуродлиқидек бўлғай, шавқ иштиёқи ва орзуси Мусо алайҳиссаломнинг иштиёқидек бўлғай, анинг ихлоси Ҳазрати Муҳаммад Мустафо саллаллоҳу алайҳи ва салламнинг ихлосидек бўлғай ва тасаввуф улдулки, Худойи таоло сени ўзингдин ўлдириб, ўзи бирла тирилтирғай"*.

Албатта мурид ҳақиқий орифликка етгунга қадар пиру муридлик муносабатларини барқарорлаштиришдан ташқари, ўз-ўзини тарбиялаши, риёзат тортиши, насиҳатга қулоқ тутиши, орифлар фаолиятдан ибрат олиши керак. Айниқса, энг аввал ҳиммат қилиб нафс кўзини ўйиши лозим, чунки, асосан нафс муридни тўғри йўлдан оздирувчи, залолат ва шайтоний майлларга ундовчидир:

Бандаман деб ғафлат ичра ётса бўлмас,
Ҳиммат қилмай нафс тоғидин ўтса бўлмас,

Нафси шайтон кўзларини ўйса бўлмас,
Ҳамдам бўлмай нафс кўзини ўйгонларға.

Тасаввуфда нафснинг "аммора", "лаввома", "мулҳама", "мутмаинна", "розия", "марзийя", "софия" каби турлари бор. Шоир нафси шайтон деганда "нафси аммора" ни назарда тутмоқда. Худди ана шу нафс муридни чалғитиб, гумроҳликка олиб боради. Унга қул бўлмаслик, ундан йироқда юриш, ибодат ва қаноат машаққатига чидаш, бировнинг маломатини кўтариш чин толибларнинг бурчидир:

Жонин қийнаб, машғул бўлса ибодатга,
Нафс ўлдуруб, одат қилса қаноатга,
Тоқат қилса маломатга, ихсонатга,
Чин толиблар қаторинда бўлгон бўлур.

Ҳикматларда нафс билан бирга дунё тимсоли ҳам ёнма ён қўлланиб, душман сифатида тасвирланади. "Дунё илик — уфадур, ўзга зийнат бермагин"— дейди шоир. У жилва қилиб, кишини ўзига ром этса Худо зикридан қолдиради. Унга ошуфта бўлиб меҳр қўйиш, унинг бағрида манманлик билан умр ўтқариш қаттиқ қораланади:

Ихлос ила дунё қўйуб, динни суюнг,
Зухду вараъ бирла нафсни кўзин ўюнг.

• • •

Илоҳи дилни ёрут, дунёдин кўнгулни узай.

• • •

Умуман, тасаввуф таълимотида дунё руҳнинг кенг парвоз қилишига монелик қиладиган, маҳбусхона, нажосат, заҳарли илон, бевафо хотин каби сифатлар билан тилга олинади. Сўфилар назарда тутган дунё асосан бойлик ва ғаниликдан иборатдир. Шайх Яҳё Маоз: "Олтин-кумуш чаёндуру. Анинг афсунини ўрганмагунча илик узатмағилким, сени ҳалок қилур. Анинг афсуни ҳалолдин топиб, ҳақ-ростга харж қилмоқдур" дейди. "Дунё нажосатхонадир,— деб таърифлайди Шайх Жунайд Бағдодий,— ондин нажосатроқ улдуким, Худои таоло ани дунё ишқига мубтало қилиб қўйгон бўлғай"* . Азим Хожа эшоннинг ҳам айнан дин ва дунё муносабатига тез-тез муурожаат қилиши бежиз эмас:

Динингни душмани дунё турур агар билсанг,
Бу дунё меҳрини қўй, Тангри ризосина боқ.

Ёки:

Бандаликни шартидур ожизлиғу синуглуқ,
Султон бўлсанг оламга ҳаргиз қилма улуғлуқ.
Дунё меҳрин қўймайин, Ҳақ ёдини аймайин,
Нафсинг кўзин ўймайин, бўйнинг бўлмас солуглуқ.

Илоҳий ҳақиқатни излаётган муридга яна бир вазифа шуки, у шариатда комил бўлиши, тариқат, маърифат ва ҳақиқатларда ҳам мукамал, фидокор, собит ва барқарор, тинмай "ҳақиқат асрорига жўён" бўлиши лозим:

Барча ишин комил тутуб шариатга,
Бошдин кечиб, қадам қўйуб тариқатга,
Жону дилин муштоқ этиб маърифатга,
Ҳақиқатни асрорига жўён бўлур.

Муридга хос бўлган ижобий хислат ва хусусиятлар қаторида адабнинг ҳам ўзига хос ўрни бор. Шайх Абу Ҳафз:—"Тақво ва парҳезкорлик ҳалол емакдин бўлур. Тасаввуфнинг барчаси одобдур"*,— деган эканлар. Одоб — адабнинг кўплиги. Адаб кўпинча тақво сўзи билан бирга келиб, байтдаги маънонинг изчиллигин таъминлаган:

Мискин Азим, тавбалик қул тақво қилур,
Тақволикни иши тамом адаб бўлур.
Адаблик қул, ўз айбига инсоф қилур,
Қани санда тавба-тақво, қани инсоф.

Халқнинг поклиги, яъни ҳаром, шубҳали таомдан ҳазар қилиб, ҳалол луқма ейиш улуғ фарзлардан биридир. Ҳалол луқма ейишда ҳикмат кўп... Шеърлардан бирида ўқиймиз:

Ҳаром шубҳа таомни чин толиблар тотмаслар,
Ҳалол тийиб луқмани гафлат бирла ютмаслар,
Шариатни билмайин, тариқатни қилмайин,
Мухлис-мурид бўлмайин, муршидликка етмаслар.

Ислом тарихидан ҳам маълумки, пайғамбар ва авлиёларнинг аксари бадавлат бўлсалар ҳам бирор касб билан шуғулланиб, ҳалол еб-ичиб, бола-чақа боққанлар ва шундай яшашни шараф деб билганлар. "Келтурубдурларким, Абдуллоҳ Мағрибийнинг тўрт ўгли бор эрди. Ҳар бир ўғлига бир ҳунар ўрганмак буюрди.

Сўрдиларким:

— На учун ўғлонларга ҳунар ўрганмакни лойиқ кўрдингиз?

Абдуллоҳ деди:

— Ҳар бир ўғилга бир ҳунар ўргатурман, токи, мендин кейин "Фалонийнинг ўглиман" деб элнинг жигарини ема-гайлар ва ҳожат вақтида касб-ҳунар қилиб, рўзонасига сабаб бўлмай ва элдин тамаъ бўлмамай".*

Оташин мутасаввиф шоир Машраб "Хасдин ўзни тут-масанг кам, бандалик номинг ғалат" деган эканлар. Азим Хожа эшон ҳам фақирлик, камтарлик қилишни муршид-ликка эришишнинг воситаларидан бири деб билади:

Андин сўнгра мунглуғ бўлур, манлик этмас,
Халқи олам тақсир деса ўздин кетмас,
Дарё-дарё сирлар кўрса, қатра айтмас,
Мундоғ бўлса муршидликка яраб дўстлар.

Ҳикматларда бадий санъатлардан ўхшатиш, истиора, талмиҳ, тамсил, ички қофиялар, сўз ўйинлари, равон мисралар ва назмий тимсолларнинг ўзига хос маҳорат билан қўлланганини кўрамиз. Баъзи ахлоқ-одоб ва маъ-навиятга доир мисра ва байтлар "қуйма"лиги билан киши диққатини ўзига тортади:

"Ўлмас бурун эгри йўлдин ростга қайтинг". "Азизларни синагунча ўзни синанг". "Илму адаб, тақво тоат улуғ неъмат". "Вақт ўтмасун бандалик қил, аё ўғлум". "Ошиқ ҳамиша тану маломатни ёридур".

• • •

Ёмону яхшини дунёда фарқ этай десанг,
Ёмону яхшини топган ўз ошносина боқ.

• • •

Оқил эрсанг насиҳатни ўзунга қил,
Эран айтган: "Ўзгани қўй, ўзунгни бил".

Ҳикматларда "обид", "зоҳид", "тажрид", "орифлик", "адаб", "муршид", "қоид", "шаҳид", "таслим", "фано", "бақо", "тавассут", "нафйи вужуд", "жамул-жам мақоми", "тавҳид", "ҳикмат", "илм", "нисбати кулл", "мосуво", "кашфи вуруд", "маҳви шуҳуд", "фанофиллоҳ", "дарвеш", "мардон", "нури ботин", "убудият", "тафзил", "бақобил-лоҳ", "нафйи ғурур", "тавба", "зикр", "солик", "пир", "нафс", "кибр", "ҳаво", "дунё", "мушаккик", "мажоз", "ҳақиқат", "эран", "май", "ҳубб ўти", "сир", "жоҳил", "қоҳил", "нодон", "доно", "ҳилму ҳаё", "жамол", "мухлис", "бандалик", "муҳаббат", "вали", "зоҳир", "зуҳду вараъ", "мужоҳада", "тариқаи беҳбуд", "тавфиқ" каби сўфиёна

истилоҳларга умумий таъриф берилиб, шарҳлаб ўтиладики, бу тасаввуф таълимоти билан қизиқувчилар учун ҳам фойдалидир. Масалан,

Ҳикмат:

Шариатга рост, мувофиқ тариқатни,
Машойихлар тариқаи беҳбуд дерлар.
Риёзатни шиддатига собир бўлуб,
Истиқомат қилгон қулни обид дерлар.
Амморадин, лаввомадин нафси утса,
Мулҳамалик мақомига агар етса,
Риёзатга рози бўлуб, қуллуқ этса,
Тавассутнинг мақомида зоҳид дерлар.
Нафси агар ул мақомда убур этса,
Қанча қилгон тоатидин ҳузур этса,
Мутмаинна бўлуб, тарки ғурур этса,
Машойихлар ул мақомни тажрид дерлар.
Кундин-кунга ортар бўлса яқин шуҳуд,
Малол кетиб, осон бўлса қиём қуъуд,
Ул орифга анда булур, нафйи вужуд,
Нафйи вужуд ҳосил қилса тафрид дерлар.
Андин сунгра бало тегса роҳат олур,
Неъматин еб, ҳамдин айтиб, шукрин қилур,
Орифликни нишонларин ҳосил қилур,
Нишон учдур: илму ҳикмат, тавҳид дерлар.
Ул орифни барча иши адаб бўлур,
Юрса, турса, Худойини ҳозир билур,
Ҳар ишинда Ҳақ ризосин манзур қилур,
Бу сифатлар бўлур бўлса муршид дерлар.
Солик иши осон бўлмас нафсдин кечмай,
Софи булмас мосуводин кўнгул узмай,
Тунлар тамом қойим туриб, уйқу бузмай,
Қиём, қууд ҳосил қилса, қоид дерлар.
Йулбошчиси бўлган борму, йўлни курмай,
Жондин кечиб, дарди талаб даврин сурмай,
Тоза ҳаёт қўлга кирмас, ишқ ўлтурмай,
Ишқ ултургон ошиқларни шаҳид дерлар.
Мискин Азим, талаб қилсанг ҳақиқатни,
Шариатга мувофиқ тут, тариқатни,
Ҳар ишингда қўймас бўлсанг шариатни,
Ўшал ишни тариқаи беҳбуд дерлар.

Шоирнинг ўзи ҳам расман тариқат йўлига кирганини "халқ ичинда олим, дарвеш"лик билан машҳур бўлганини эътироф этади:

Неча йиллар жоним қийнаб, нафсдин бездим,
Ғариб бўлуб, муршид излаб элни кездим,
Пирни тобтим, суҳбатида бағрим эздим,
Ҳайрон бўлуб, қилар ишим билолмасман.

Шоир "шайдолиғим ҳаддин ошти", "юрак бағрим жўш урди", "Ишқим мани ҳақиқатдур, эрмас мажоз. Анинг учун дардим кўпдур, тоқатим оз", дея маҳбубнинг ишқи йўлида жигари кабоб бўлганини бот-бот таъкидлайди. Тариқатда машҳур сўфилар каби Аллоҳ йўлида жонбозлик қилолмаганидан афсусланади:

Жунайд, Шиблий, Мансур ишин этолмадим,
Боязиддек ўз нафсимни сотолмадим.

Шоир ўзини мардонлар (сўфилар) қаторида санаши ҳам юқоридаги фикримизни қўллаб-қувватлайди:

Ожиз Азим отонгнинг пандин олғил, эй ўғлим,
Мавъиза деб "мардон"лар ёлғон сузни айтмаслар.

Азим Хожа эшон сўфийликнинг қайси оқим ва тариқатига мансублигини шеърларида очиқ айтмаган. Бироқ ҳикматлардаги ғоя, рамз ва маъноларга эътибор берсак ёки унинг Аҳмад Яссавийга ижодда ва тасаввуф ғояларида тақлид қилганини инобатга олсак, шоирни Яссавий сулуки ва тариқатига мансуб бўлган дейиш мумкин.

Шоир ҳикматларида тариқатга кирганини, руҳоний кечинмаларини айтса-да, аммо қачон, қаерда туғилган, пири ким бўлган ва шунга ўхшаш таржимаи ҳолига оид маълумотларини бермаган. Бироқ қарилик кайфияти ва етмиш ёшга киргани билан алоқадор байтлар кўзга чалинади:

Бу ҳол бирла ўтар бўлди етмиш ёшим,
Умр ўторин билолмадим, ғофил бошим.

* * *

Қариб чўктум, йигитликдек қувват қайда.

• • •

Во дариғо, кўздин, тиздин қувват кетди,
На қиларим билолмайин бошим қотди,
Туймай қолдим, умрим бари елдек ўтти,
Сандин ўзга паноҳим йўқ ҳасбуналлоҳ.

Шоирнинг ҳикматларини ўқир экансиз, унинг шарият ва тасаввуф таълимотини чуқур билганлигига амин бўла-

сиз. Ҳикматлар аввало туркий халқ эҳтиёжини қондиришга мўлжаллаб ёзилгани учун шакл ва мазмуни пишиқ, халқчил, туркий тилнинг гўзал жозибасини ва имкониётларини намоён қилган.

Ҳикматларнинг инқилобдан олдин Аҳмад Яссавий ҳикматлари охирига илова қилиниб чоп бўлганлигининг ўзи ҳам юксак қадрланганидан ва севиб ўқилганидан далолат беради.

Яна бир гап: ҳикматларни мутолаа қилувчи китобхон адабиёт, дин ва тасаввуф ҳақида маълум тасаввурга эга бўлиши керак. Аксинча, шоир назарда тутган маъно ва тимсоллар моҳиятидан беҳабар қолиши мумкин.

Яқин йилларга қадар жумҳуриятимизда бу зоти шарифнинг ижоди диний-мистик аталиб, таъқиқланди ва ўрганилмай келинди. Рус истилочилари ҳамда динфуруш ва ватанфуруш хоин, малайларнинг саъйу ҳаракати тўғрисида шoirнинг ҳаёти ва ижоди олимларимиз томонидан махсус тадқиқ этилмади.

Аллоҳга беҳад шукрлар бўлсинким, биз мустақилликка, озодликка эришдик. Динимиз, тилимиз, авлод-аждодаларимизнинг ҳур яшаши, равнақи, ривожланиши ва истиқболга кенг йўл очилди. Шу жиҳатдан Азим Хожа эшоннинг ҳаёти ва ижодини илмий асосда ўрганиш галдаги вазифалардан бўлмоғи зарур.

Биз шоирнинг ҳикматларини 1894 йил Тошкентда "Каменский" матбаасида чоп бўлган Аҳмад Яссавий девонидан олиб, илк бор нашрга тайёрладик. Иншооллоҳ, бундан буён шоирнинг ҳаёти ва ижоди билан қизиқувчи, тадқиқот олиб борувчи кишиларга бироз бўлса-да, фойдаси тегар, деган умиддамиз. Аллоҳу таборак ва таоло барчамизни ҳидоят йўлига бошласин. Омин. Валҳамду лиллоҳи раббил оламин. Вассалоту вассалому ало расулиҳи Муҳаммадин ва ало олиҳи ва асҳобиҳи ажмаин.

*РАФИДДИНОВ Сайфиддин Сайфулло ўғли,
Ўзбекистон Фанлар Академияси Адабиёт
институтининг илмий ходими.*

ҲИКМАТ

БИСМИЛЛОҲИР РАҲМОНИР РАҲИМ

Нафси шайтон ғолиб келиб йўлум тутти,
Илгим олиб, йўлга солинг, ё Мустафо!
Кундин-кунга расволиғим ҳаддин ўтти,
Илгим олиб, йўлга солинг, ё Мустафо!
Умр ўткардим нафсим учун елиб, юғруб,
Қанда кўрсам дунё анда бошим уруб.
Юз минг турлук машаққатни жонга кўруб,
Илгим олиб, йўлга солинг, ё Мустафо!
Бежо юрдим, тоат сари бел боғламай,
Тунлар тамом, қиём туриб қон йиғламай,
Хизмат қилиб эранлардин сир англамай,
Илгим олиб, йўлга солинг, ё Мустафо!
Билмай қолдим умрум елдек ўторини,
Вақтим куни ғафлат бирла боторини,
Ғариб жонга надоматлар еторини,
Илгим олиб, йўлга солинг, ё Мустафо!
Ўтган умрум қайта келмак йўқ имкони,
Анинг учун кўздан оқар бағир қони,
Айта берсам ҳасратимни йўқдур сони,
Илгим олиб, йўлга солинг, ё Мустафо!
Эмди мани қулман дерга йўқдур юзум,
Ғафлат бирлан зоё кечти ёзу кузум,
Тавба қилдим, мундин ортуқ йўқтур сўзум,
Илгим олиб, йўлга солинг, ё Мустафо!
Мадад қилинг, берай нафсим жазосини,
Тавба бирлан қилай тоат қазосини,
Жафо чекиб, тортай қуллуқ мазосини,
Илгим олиб, йўлга солинг, ё Мустафо!
Ҳақдин тавфиқ етар бўлса, сиздин мадад,
Қувват топиб, равшан бўлур жону жасад,
Тавфиқ, рафиқ бўлур бўлғай зери лаҳад,
Қўлум тутуб, йўлга солинг, ё Мустафо!
Ожиз Азим расволиғин эмди англаб,
Ҳасрат ўтин жонга солиб, юрак доғлаб,
Нафс илгидин ёлворурман сизга йиғлаб,
Илгим олиб, йўлга солинг, ё Мустафо!

ҲИКМАТ

Ожиз, мунглуғ, кўнгли синуқ муштипарман,
Қўлум тутуб, йўлга солинг, ё Мустафо!
Борай десам илгимда йўқ зоди сафар,
Турай десам тоқатим йўқ, қондур жигар,
Ожиз қулунг аҳволиға айлаб назар,
Қўлум тутуб, йўлга солинг, ё Мустафо!
Мадад қилинг, дунё бузуб, динни тузай,
Каъба, Равза фироқида бағрим эзай,
Йўлга кириб, тоғу тенгиз, чўлни кезай,
Қўлум тутуб, йўлга солинг, ё Мустафо!
Муҳрим бўлуб, Ҳақ мавлимдин тилай тилак,
"Валҳамду лак, вашшукру лак, ваннеъмату лак".
Тилга олиб, "оллоҳумма лаббайка лак".
Қўлум тутуб, йўлга солинг, ё Мустафо!
Бу ҳол бирла Каъба етсам ишқим тошиб,
Етти қатла чарх урсам ман ақлим шошиб,
Истиломи ҳажар этай куюб, пишиб,
Қўлум тутуб, йўлга солинг, ё Мустафо!
Сафо, Марва, Муздалифа, Мино этай,
Арофотда вуқуф этиб розим айтай,
Бағрим куйуб, жондин тўйуб, ўзин кетай,
Қўлум тутуб, йўлга солинг, ё Мустафо!
Умрагоҳда шарофатлик икки тоғдур,
Бирн Қубайс, бири ани Жабали нур,
Анда чиқиб, "ҳу-ҳу" дебон юргум келур,
Қўлум тутуб, йўлга солинг, ё Мустафо!
Ҳажжи Умра андин бориб еткурсам ман,
Жумла аркон шартин бажо келтурсам ман,
Ҳарам ичра ҳайрон туруб, оҳ урсам ман,
Қўлум тутуб, йўлга солинг, ё Мустафо!
Андин сўнгра Мадинага боргум келур,
Салом, салавот айтиб Равза киргум келур,
Бехуд бўлуб, ўзум анда ургум келур,
Қўлум тутуб, йўлга солинг, ё Мустафо!
Ул остонға кўксум қўйуб, юз сурсам ман,
Кўз ёшимни селоб этиб, сув урсам ман,
Сақолларим жоруб этиб, супурсам ман,
Қўлум тутуб, йўлга солинг, ё Мустафо!
Тургуммукин тунлар тамом тизим чўкуб,
Таслим бўлуб бўйнум солиб, белим букуб,

Умид тутуб, сариг юзга ёшим тўқуб,
Қўлум тутуб, йўлга солинг, ё Мустафо!
Мискин Азим, ҳикмат айди мунглуғ бўлуб,
Каъба, Равза фироқида қонга тўлуб,
Ранги сўлуб, ғамга тўлуб, тирик ўлуб,
Қўлум тутуб, йўлга солинг, ё Мустафо!

ҲИКМАТ

Билур билмас, ақлингизга бино қўюб,
Эранларга тил текизманг, дўстларимо.
Қўрқарманким, йиқилғайсиз, йўлдин тойиб,
Эранларга тил текизманг, дўстларимо.
Юз ихлосдин ортуқ эрур пир ризоси,
Бўлур бўлса ҳидояти, муддаоси,
Пир ризоси — нафс изоси, руҳ ғизоси,
Эранларга тил текизманг, дўстларимо.
Башир Ҳофи яланг оёқ қорни бости,
"Ҳу-ҳу" тею чўллар кезиб, хорни бости,
Мундоғ эйтиб, ҳирсу ҳаво, орни бости,
Эранларга тил текизманг, дўстларимо.
Азизларни синагунча ўзни синанг,
Борму сизда ҳирсу ҳаво номусу нанг?
Ўз ҳолини ўзи билмас улдур гаранг,
Эранларга тил текизманг, дўстларимо.
Насимийнинг ҳикоятин билмасмусиз,
Шайх Мансурдин эштиб ибрат олмасмусиз,
Фурсат қўлдин кетмай ўзга келмасмусиз,
Эранларга тил текизманг, дўстларимо.
Ноқисликда комил ишин қилиб бўлмас,
Бақоликлар асрорларин билиб бўлмас,
Фано бўлмай бақо мулкин олиб бўлмас,
Эранларга тил текизманг, дўстларимо.
Шаръу тариқ эранларнинг равишлари,
Тажрид, тафрид, тафвиз, таслим бўлмишлари,
Ладун илми эрмиш фаҳму донишлари,
Эранларга тил текизманг, дўстларимо.
Муршид бўлгон суҳбат тутар мурид бирлан,
Машғул этар илми ҳикмат тавҳид бирлан.
Зоҳир суҳбат, ботин ичра сужуд бирлан,
Эранларга тил текизманг, дўстларимо.
Мискин Азим ориф кўнгли гулзор эрмиш,

Ҳар гулида минг дафтари асрор эрмиш.
Номаҳрамдин пинҳон ани асрор эрмиш,
Эранларга тил текизманг, дўстларимо.

ҲИКМАТ

Аллоҳ ёдин орифлардек айтиб бўлмас,
Ҳамдам бўлмай, кибру риё қўйгонларга.
Муҳаббатни шаробидин тотиб бўлмас,
Ҳамдам бўлмай жону дили куйгонларга.
Бандаман деб, гафлат ичра ётса бўлмас,
Ҳиммат қилмай нафс тоғидин ўтса бўлмас,
Нафси шайтон кўзларини ўйса бўлмас,
Ҳамдам бўлмай нафс кўзини ўйгонларга.
Жафо чекмай, ботин кўзин очса бўлмас,
Толибларга дурру гуҳар сочса бўлмас,
Доно бўлуб, юз минг гиреҳ чечса бўлмас,
Ҳамдам бўлмай сир маънисин туйгонларга.
Доноларни билганларин билса бўлмас,
Мардонларни қилгонларин қилса бўлмас,
Тааллуқни далқин ўздин солса бўлмас,
Ҳамдам бўлмай, тажрид тўнин кийонларга.
Тариқатга пирсиз қадам қўйса бўлмас,
Бу йўлларни хатари кўб билса бўлмас,
Бу йўлларда эсон-омон юрса бўлмас,
Ҳамдам бўлмай, билиб қадам қўйгонларга
Оқил эрсанг насиҳатни ўзунгга қил,
Эран айтган: "Ўзгани қўй, ўзунгни бил",
Эй Азимо, токай юргунг зору залил,
Ҳамдам бўлмай, дунё меҳрин қўйгонларга.

ҲИКМАТ

Дариг дардки, ман ҳаж этолмадим башитоб,
Қарилиғ еттию куч кетди, бўлди тан бетоб,
Кўз ўлди ожизу, вақт ўтди, эмди ҳол хароб,
Фироқи Равзаи онҳазрат эди дилни кабоб,
Турарга тоқатим тоқ ўлди, йўлга йўқ асбоб,
Қулунгга сан карам эт, ё муфаттиҳал абвоб.
Борарга боғладим эмди белимни ё Аллоҳ,
Карам қил, Каъба сари оч йўлимни ё Аллоҳ,
Бу йўлда чоғладим ўзга ўлимни ё Аллоҳ,

Муҳаббат ўтида куйдир, дилимни ё Аллоҳ,
Туларга тоқатим тоқ ўлди, йўлга йўқ асбоб,
Қулунгга сан карам эт, ё муфаттиҳал абвоб.
Илоҳи, дилни ёрут, дунёдин кўнгилни узай,
Ғариблиғ ила юруб, ғуссадин бағирни эзай,
Сани ризолигинг истаб, довону чўлни кезай,
Бу қулни Каъбага еткур, ғамимни анда ёзай,
Туларга тоқатим тоқ ўлди, йўлга йўқ асбоб,
Қулунгга сан карам эт, ё муфаттиҳал абвоб.
Бу йўлни шавқи била оҳ ила фиғон айлай,
Ўзимни ерга уриб, юз-кўзимни қон айлай,
Висол умиди била кўз ёшим равон айлай,
Танимни Каъба бориб фарши остон айлай,
Туларга тоқатим тоқ ўлди, йўлга йўқ асбоб,
Қулунгга сан карам эт, ё муфаттиҳал абвоб.
Туруб маносики ҳажжи умрани қилай неча кун,
Кўзимдин қон оқизай, қолмасун жигарда бутун,
Гуноҳларимни илоҳи қил анда манга ўтун,
Дилимга оташи ишқингни айлагил афзун,
Туларга тоқатим тоқ ўлди, йўлга йўқ асбоб,
Қулунгга сан карам эт, ё муфаттиҳал абвоб.
Етушсам Каъба тавофига жон фидо айлайин,
Сафову Марвада ҳам оҳи раббано қилайин,
Вуқуф этиб, Арафот тоғида наво қилайин,
Тилимни сақлайину дил била наво қилайин,
Туларга тоқатим тоқ ўлди, йўлга йўқ асбоб,
Қулунгга сан карам эт, ё муфаттиҳал абвоб.
Карам қил, андин ўтиб шавқ ила Мадина борай,
Юзум била югурай, бошим била равза кирай,
Кўзум била сув урай, кирпигим била супурай,
Тириклай ўлгонимни лаззатини анда билай,
Туларга тоқатим тоқ ўлди, йўлга йўқ асбоб,
Қулунгга сан карам эт, ё муфаттиҳал абвоб.
Туриб расули Худони маконларин кўрайин,
Ўзимни анда уриб, ҳар тараф юзим сурайин,
Дамо-дам Равзаи покиға термуллуб турайин,
Ажал етушса ўшал остонада ўлайин,
Туларга тоқатим тоқ ўлди, йўлга йўқ асбоб,
Қулунгга сан карам эт, ё муфаттиҳал абвоб.
Агарчи осийману пургуноҳу нома сиёҳ,
Бошимни Равза қўйуб, айласам фиғон ила оҳ,
Десамки, оси қулунг келди, ё расулаллоҳ,

Дегайму Мискин Азимни "кел, эй саки даргоҳ",
Турарга тоқатим тоқ ўлди, йўлга йўқ асбоб,
Қулунгга сан карам эт, ё муфаттиҳал абвоб.

ҲИКМАТ

Шариатга рост, мувофиқ тариқатни,
Машойихлар тариқаи беҳбуд дерлар.
Риёзатни шиддатига собир бўлуб,
Истиқомат қилгон қулни обид дерлар,
Амморадин, лаввомадин нафси ўтса,
Мулҳамалик мақомига агар етса,
Риёзатга рози бўлуб, қуллуқ этса,
Тавассутнинг мақомида зоҳид дерлар.
Нафси агар ул мақомдин убур этса,
Қанча қилгон тоатидин ҳузур этса,
Мутмаинна бўлуб, тарки гурур этса,
Машойихлар ул мақомни тажрид дерлар.
Кундин-кунга ортар бўлса яқин шуҳуд,
Малол кетиб, осон бўлса қиём қуъуд,
Ул Орифга анда бўлур, нафйи вужуд,
Нафйи вужуд ҳосил қилса тафрид дерлар.
Андин сўнгра бало тегса роҳат олур,
Неъматин еб, ҳамдин айтиб, шукрин қилур,
Орифликни нишонларин ҳосил қилур,
Нишон учдур: илму ҳикмат, тавҳид дерлар.
Ул орифни барча иши адаб бўлур,
Юрса, турса Худойини ҳозир билур,
Ҳар ишинда Ҳақ ризосин манзур қилур,
Бу сифатлар бўлур бўлса муршид дерлар.
Солик иши осон бўлмас нафсдин кечмай,
Софи бўлмас мосуводин кўнгул узмай.
Тунлар тамом қойим туруб, уйқу бузмай,
Қиём қуъуд ҳосил қилса, қонид дерлар.
Йўл бошчиси бўлган борму, йўлни кўрмай,
Жондин кечиб, дарди талаб даврин сурмай,
Тоза ҳаёт қўлга кирмас, ишқ ўлтурмай,
Ишқ ўлтургон ошиқларни шаҳид дерлар.
Мискин Азим талаб қилсанг ҳақиқатни,
Шариатга мувофиқ тут тариқатни.
Ҳар ишингда қўймас бўлсанг шариатни,
Ўшал ишни тариқайи беҳбуд дерлар.

ҲИКМАТ

Азал вақтда Аллоҳ суйган улушлуқ қул,
Бу дунёда талаб дардин сўрар дўстлар.
Юз минг бало, офат, меҳнат йўлин тутса,
Қайта билмас, анга ўзин урар дўстлар.
Дунё келиб, назар қилса, парво қилмас,
Ўнгу сўлга боқиб, ҳаргиз йўлдин қолмас.
Чин қул бўлур, хожаликни кўзга илмас,
Дунё қўйуб, дин йўлига кирар дўстлар.
Пири муршид мукамалга ўзин солур,
На буюрса ихлос ила ани қилур.
Нафси ўлур, ранги сўлур, таслим бўлур,
Бўйнин солиб хизматида турар дўстлар.
Ул муридга пирдин бўлур дам-дам бахшиш,
Кундин-кунга ҳосил қилур тоза равиш,
Қанот қоқиб учар, Ҳақдин бўлса кашиш,
Жамул жамнинг мақомига борар дўстлар.
Ул мақомда тафвиз, таслим комил қилур,
Нафси анинг муте бўлуб, ўзга келур.
Тили дилга, дили сирга тобеъ бўлур,
Жомеъ бўлиб, қуллуқ додин берар дўстлар.
Андин сўнгра мунглуғ бўлур, манлик этмас,
Халқи олам "тақсир" деса ўздин кетмас,
Дарё-дарё сирлар кўрса, қатра айтмас,
Мундоғ бўлса муршидликка ярар дўстлар.
Мужоҳада мунги бирла қонға тўлур,
Худойимдин қўрқуб, титраб, қуллуқ қилур.
Ихлос ила сўфийларга ходим бўлур,
Ҳақ ризосин истаб суҳбат тутар дўстлар.
Мундоғ бўлгон чин дарвишдир ёлғони йўқ,
Ёлғон дарвиш пир хизматин қилғони йўқ.
Меҳнат тортиб, таслим, фано бўлғони йўқ,
Оғзи бирла ёлғон авроқ урар дўстлар.
Мискин Азим сўраб, истаб роҳи тузни,
Андоғ эрлар изларига сураб юзни,
Зоҳир аъмо, Ҳақдин сўрар ботин кўзни,
Насиб бўлса ул кўз бирла кўрар дўстлар.

ҲИКМАТ

Эй дўстларим, тариқатни йўли улғ,
Пирсиз қадам қўйғон киши сарсон бўлур.
Ноқис шайхни тариқатда вайрон дерлар,
Ноқис шайхни тариқати вайрон бўлур.
Ихлос ила дунё қўюб, динни суюнг,
Зухду вараъ бирла нафсни кўзин ўюнг.
Тун-кун тинмай дил бошига юзни қўюнг,
Иншоаллоҳ, ботин нури тобон бўлур.
Солик агар дилдин сирга убур этса,
Жамул жамни аломатин зуҳур этса,
Фаноликдин бақо топиб ҳузур этса,
Гар заифдур андин сўнгра мардон бўлур.
Маърифатни дарёсидин гавҳар тобмиш,
Етти кўкни дил домани бирла ёпмиш.
Мардоналар илми ҳикмат тафзил топмиш,
Бу сифатлар бўлур бўлса раҳдон бўлур.
Ул мақомда нисбати кул этмиш зуҳур,
Беш намоздин олур эрмиш файзи вуфур.
Ботинидин баҳра олмиш наздику дур,
Наздику дур нисбатига яксон бўлур.
Андин сўнгра барча иши адаб бўлур,
"Аддибни рабби"¹ анда тилга келур.
Абдиятни мақоминда ўзни танур,
Ҳилму ҳаё голиб келиб тарсон бўлур.
Мискин Азим, булут янглиг ёшнинг оқиб,
Фалак каби уёстингдин ерга боқиб.
Гадо бўлуб, Мустафоға қабуқ қоқиб,
Улуш, бахшиш тобсанг ишинг осон бўлур.

ҲИКМАТ

Қаю қулга ҳақиқатдин бўлса насиб,
Шариатга, тариқатга жўён бўлур.
Тун-кун тинмай сидқи бирлан талаб қилиб,
Мосувони хильятидин урён бўлур.
Пири муршид мукамалга ўзин солса,
Ботин илмин ул муршиддин сабоқ олса.
Жону дилин Ҳақ зикрига машғул қилса,

¹ Парвардигорим, мени адабли қил (Ҳадисдан).

Хилват истаб эл кўзидин пинҳон бўлур.
Жонин қийнаб, машғул бўлса ибодатга,
Нафс ўлдуруб, одат қилса қаноатга.
Тоқат қилса маломатга, ихонатга,
Чин толиблар қаторинда бўлгон бўлур.
Ҳар ишинда холис қилса ниятини,
Дин йўлига сарф айласа ҳимматини.
Истиқомат бирла тутса ғайратини,
Эранлардин улуш нисбат олгон бўлур.
Муставли бир қалб бўлса зикри ани,
Бетакаллуф топса дилда андишани,
Андишадин роҳат топса жумла тани,
Фанойи қалб вилоятин олгон бўлур.
Етар бўлса шарҳи садрин мақомина,
Ботинидин кўчар хубсу кибру кийна,
Тўрт аносир ҳижоб бўлмас дил юзина,
Ботин анда хуршид янглиғ тобон бўлур.
Хубб ўтига куюб, ёниб, пишар бўлса,
Доирайи муҳаббатга тушар бўлса,
Фанофиллоҳ мақомига ошар бўлса.
Мову мани андин сўнгра яксон бўлур.
Андин сўнгра бўлур бўлса нафйи вужуд,
Ул мақомда ҳосил қилур кашфи вуруд,
Сирни кўзи очилиб, бўлса маҳви шуҳуд,
Ориф анда ақли шошиб ҳайрон бўлур.
Андин сўнгра ишларини билиб бўлмас,
Айтай деса рухсат йўқдир, тилга келмас,
Вали улдур, шариатсиз иш қилолмас,
Қилур бўлса, зоҳир-ботин нуқсон бўлур.
Фони бўлуб, бақо топса, ақли шошмас,
Замзам сифат ичда қайнар, ташга тошмас,
Бандаликда ўзин танур, ҳаддин ошмас,
Бу сифатда бўлур бўлса раҳдон бўлур.
Шариатга истиқомат қилса толиб,
Пир амрини ўзга лозим билса толиб,
Муҳаббатни майдонида бўлса толиб,
Иншоаллоҳ, мушкул ишлар осон бўлур.
Мискин Азим ботин неъмат болдин тотлиғ,
Кимга бахшиш бўлгон бўлса анга қутлуғ,
Бу неъматни тотқонларни бағри ўтлуғ,
Тотолмайин ўлур бўлсанг армон бўлур.

ҲИКМАТ

Ҳақ мавлимни тажалли иродати,
Кимга тушса, йўлин тониб, раҳдон бўлур.
"Таваккалту алаллоҳ"ни тилга олиб,
Чин дил бирла дийдорига жўён бўлур.
Пири комил суҳбатига ўзни урар,
Куб ишинда чилтан, ҳафттан ёри берар,
Улуғ-улуғ азиз эран ҳолин сўрар,
Андин сўнгра душвор ишлар осон бўлур.
Шариат беш, тариқат беш, ҳақиқат беш,
Билур бўлсанг маърифатдур тўртинчи беш.
Бу ишлардин баҳра олиб ўшал дарвеш,
Андин сўнгра гар заифдур мардон бўлур.
Бу дарёлар аросинда ғаввос бўлур,
Насибича ҳар биридин гавҳар олур,
Нуран ало нурин сирда ҳосил қилур,
Зарра бўлса, хуршид янглиғ тобон бўлур.
Ғарқоб бўлган бу тўртавлан дарёсига,
Ворис бўлур, анбиёлар меросига,
Фозил бўлуб, ҳиммат боғлар дин посиға,
Жамъияти анда юз минг чандон бўлур.
Ул мақомда нисбати кул этар зуҳур,
Андин сўнгра ботинидин кетмас бу нур,
Нисбатидин баҳра олур наздику дур,
Солиқларга сиёсатлик султон бўлур.
Андоғ Ориф ботинидур гавҳар кони,
Лаълу маржон жавоҳирни йўқтур сони,
Жондин кечмай, олмоғ андин йўқ имкони,
Жон асраю олдим десанг ёлғон бўлур.
Эй дўстларим, бу дунёдур дин бозори,
Мўмин, муслим, мухлис, толиб харидори,
Жон беринглар, барча ишдин дин даркори,
Дин камолин тобмай ўлсанг армон бўлур.
Мискин Азим Мустафони бир ити сан,
Умид узма, оси жофи уммати сан,
Ҳақ мавлимни мустаҳиқи раҳмати сан,
Раҳмат қилса гунаҳларинг яксон бўлур.

ҲИКМАТ

Ҳақ мавлимни инояти бўлса кимга,
Бир лаҳзада йўлин топиб, раҳдон бўлур.
Мурид бўлуб, хизмат қилиб муршидларга,
Начук ризо тобғум дею ҳайрон бўлур.
Барча ишин комил тутуб шариатга,
Бошдин кечиб, қадам қўюб тариқатга,
Жону дилин муштоқ этиб маърифатга,
Ҳақиқатни асрориға жўён бўлур.
Пир амрига лозим билиб итоатни,
Пеша айлар сабру ризо, қаноатни,
Доим қилиб ўз нафсига сиёсатни,
Чин толиблар қаторинда бўлгон бўлур.
Андин сўнгра тоатидин тобмас малол,
Ботинидин кетар хубсу фосид хаёл,
Зоҳир-ботин солиқ бўлур соҳиб жамол,
Жамолидин нури ботин тобон бўлур.
Андин сўнгра дилдин сирга убур этар,
Тўрт аносир ҳижобидин тамом ўтар,
Сир кўзига асрор анда зуҳур этар,
Сайр сари "илаллоҳ"ни билган бўлур,
Андин сўнгра бўлур бўлғай жони огоҳ,
Жони огоҳ бирла етиб фанофиллоҳ,
Фанолиқдин топар бўлса бақо биллоҳ,
Жамъияти анда юз минг чандон бўлур.
Андин сўнгра барча иши адаб бўлур,
Ҳайбат босиб, ҳилму ҳаё ғолиб келур.
Убудият мақомида ўзни танур,
Тамом иши илму ҳилму эҳсон бўлур.
Андоғ ориф бўлур эрмиш кимё назар,
Туфроқ олса бир назарда айламиш зар,
Ул орифни қачон танур ҳар беҳабар,
Зоҳир қатра, ботин ичра уммон бўлур.
Мискин Азим қулман демак сандин уёт,
Тирик ўлуб, ҳосил қилмас тоза ҳаёт,
Билур бўлсанг эранларга булдур сифот,
Эран сифат бўлмай ўлсанг армон бўлур.

ҲИКМАТ

Дийдор талаб ошиқлар бирдам ғофил бўлмаслар,
Лаҳза ғофил бўлгонни ориф ошиқ демаслар.
Эран ўрун тузотиб, илик-оёғ узотиб,
Ғафлат, роҳатда ётиб, бирдам ором олмаслар.
Зоҳир этиб жустужў, ботин қилиб маҳви ҳу,
Мушаккиқлар гуфтуғў қилса қулоқ солмаслар.
Азиз-эран ҳар куни, тутуб ишни буркини,
Икки дунё мулкини, берса қабул қилмаслар.
Ошиқларға аломат, оқ, ашк, надомат,
Олам қилса маломат, ҳеч назарга илмаслар.
Тирик юриб ўлганлар, фано таслим бўлганлар,
Бақо мулкин олгонлар, гулдек очилиб сўлмаслар.
Сан ҳам Азим зокир бўл, ғофил юрма ҳозир бўл,
Ҳозир, зокир бўлгонлар ғафлат бирла бўлмаслар.

ҲИКМАТ

Ҳаром шубҳа таомни чин толиблар тотмаслар,
Ҳалол тийиб луқмани ғафлат бирла ютмаслар.
Шариатни билмайин, тариқатни қилмайин,
Мухлис-мурид бўлмайин, муршидликка етмаслар.
Тобғайму деб жони пок, тирик юруб бўлуб хок,
Бўлғайму деб нафс ҳалок, тунлар тамом ётмаслар.
Ҳу деб кўксин тешарлар, майдек қайнаб тошарлар,
Ҳубб ўтига пишарлар, хомтамаъдек кетмаслар.
Қилгон зикру тоатни, дилда тобгон роҳатни,
Динға қилгон меҳнатни дунё учун сотмаслар.
Орифликға етмассан фозил бўлмай, эй ўғул,
Илму ҳикмат, тавҳидга комил бўлмай етмаслар.
Ожиз Азим отонгнинг, пандин олғил, эй ўғлум,
Мавъиза деб мардонлар ёлгон сўзни айтмаслар.

ҲИКМАТ

Шариатга рост, мувофиқ бўлмагунча,
Тариқатга толибман деб темас бўлур.
Ихлос бирла пирни тутуб, бошдин ўтуб,
Тариқ кирган бало текса қайтмас бўлур.
Тунлар тамом тоат билан таёнмайин,
Файзи саҳар олғумму деб тиронмайин,

Дарди талаб ранжин тортиб ингронмайин,
Толибман деб, тонг отғунча ётмас бўлур.
Нафсинг ўлмас, иззат-ҳурмат таркин қилмай,
Хорлиқ-зорлиқ машаққатни роҳат билмай,
Нодонларни маломатин бошга олмай,
Доно бўлиб, сир маънига етмас бўлур.
Кўрклик толиб пир олдида адаб қилур,
Ҳайбат босиб, ҳилму ҳаё голиб келур,
Начук ризо тобқум тею қонға тўлур,
Мунглуғ бўлуб, ўзлук, манлик этмас бўлур.
Пир амрини тутгон толиб нафсдин беза,
Тун-кун тинмай зикрин айтур бағрин эза,
Ҳақ ёдидин ўзга ишда тобмас маза,
Огоҳ турур, гафлат таъмин тотмас бўлур.
Бетакаллуф дилдин сирга убўр этар,
Малол кетиб, тоатидин этса ҳузур,
Мутеъ бўлуб, этмас бўлса нафйи ғурур,
Софи бўлуб, сирдин хутур кетмас бўлур.
Андин сўнгра улув тутар ҳимматини,
Тақво бирлан тутор бўлса нисбатини,
Бир неча йил динга қилгон меҳнатини,
Фони дунё иззатига сотмас бўлур.
Эй дўстларим, булдур эран қилмишлари,
Сидқу сафо, сабру ризо равишлари,
Тажрид, тафрид, тафвиз, таслим бўлмишлари.
Таслим бўлмай солик иши битмас бўлур,
Ожиз Азим айдинг эран сўзларини.
Сан ҳам юзга суруб мандек изларини,
Кўрубмидинг, ойдин ортуқ юзларини,
Кўрмай, билмай ҳикмат равон айтмас бўлур.

ҲИКМАТ

Бу дунёни дин бозори билиб дўстлар,
Бозор ўтмай, сотуқ савдо қилғум келур.
Дунё фоний, уқбо боқий, яқиб билиб,
Дин яроғин олиб, уқбо элтгум келур.
Дин яроғин олган қуллар оқил турур,
Яроғ олмай ғофил юргон жоҳил турур,
Жоҳил қуллар дин ишига қоҳил турур,
Қоҳилларга насиҳатлар айтгум келур.
Меҳнат тортиб, комил бўлуб шариатда,

Бошдин ўтуб, қадам қўюб тариқатда,
Сирдин эшик очлур бўлса маърифатда,
Доно бўлуб, сир маънига етгум келур.
"Ан тамутў" асрориға ўзни солиб,
"Ли мааллоҳ" сири надур, ани билиб,
Маърифатни дарёсидин гавҳар олиб,
Қийматини билгонларга сотгум келур.
Тангрим улув қилса кимни ҳимматини,
Истиқомат бирла тутар хизматини,
Жондин лазиз билиб Ҳақни тоатини,
Азим, ман ҳам андоғ тоат қилгум келур.

ҲИКМАТ

Қаю мўмин Каъба, Равза азмин этса,
Мавлим ани гуноҳини ўтар эрмиш.
Ҳар қадамда бир қул озод савобини
Ул бандани номасиға битор эрмиш.
Етолмайин бемор бўлиб йўлда қолса,
Ғарибликда ранжин тортиб, ранги сўлса,
Куни битиб, қазо етиб, агар ўлса,
Маҳшаргача роҳат бирла ётар эрмиш.
Тангрим анга ато қилмиш бир фаришта,
Қабри узра турар эрмиш ёзу қишда,
Маҳшаргача дуо қилиб бу фаришта,
Йилда бир ҳаж анинг учун этор эрмиш.
Мийқот бориб, танга чолса эҳромини,
"Талбия"ни айтиб юрса туни куни,
"Аллоҳумма лаббайка"ни деган уни,
Аршу Курси Лавҳу Қалам етар эрмиш.
Каррубилар ўшал вақтда назар солиб,
Шайдо бўлуб, юргонига раҳми келиб,
Ул бандани ҳожатиға дуо қилиб,
Андин сўнгра марҳаболар айтар эрмиш.
"Ҳу-ҳу" тею Каъба етса вола бўлуб,
Кўзларини пиёласи ёшқа тўлуб,
Етти қатла тавоф этса ранги сўлуб,
Улуғ-кичик гуноҳлари кетар эрмиш.
Дохил бўлса ул мақоми Иброҳимға,
Сидқи бирла зор инграса илоҳимға,
Ёраб, тавба қилдим деса гуноҳимға,
Мағфиратнинг дарёсиға ботар эрмиш.

Чоҳи Замзам узра турса замзам бўлуб,
Кўз ёшини селоб этиб, пурнам бўлуб,
Раббим қабул қилурму деб, ғамга тўлуб,
Қабул қурбат тонги анга отор эрмиш.
Сафо, Марва, Муздалифа, Мино этса,
Арофотда ҳозир туруб, вуқуф этса,
Тилин дилға тобеъ этиб, розин айтса,
Ижобати дуо анда топор эрмиш.
Андин сўнгра Каъба сари етар бўлса,
Етти қатла тақи тавоф этар бўлса,
Ҳаж қабулин Ҳақдин умид тутар бўлса
Андин сўнгра ани ҳажи битар эрмиш.
Жумла аркон маносиклар қилур бўлса,
Сафо бориб, сочу тирноқ олур бўлса,
Либос кийиб, эҳромини солур бўлса,
Гулдек очилиб Ҳақ шукрини айтар эрмиш.
Андин сўнгра Мадинага ўтар бўлса,
Салом, салавот айтиб Равза етар бўлса,
Мустафодин қабул умид тутор бўлса,
Иншоаллоҳ, ани қабул этор эрмиш.
Еткуммукин ул Мадина нур конига,
Арзим айтсам анбиёлар султониға,
Наътин айтиб, етиб бўлмас поёниға,
Етолмаган ҳасрат бирла кетар эрмиш.
Ул остони олий эрур малак ошён,
Неча йиллар нузул ваҳий анда бўлгон,
Дин ёруғи андин чиқиб, олам тўлгон,
Ушбу сифат машҳарғача тортар эрмиш.
Қиз суратлик бўлиб, Каъба маҳшар кирмиш,
Атрофига кокилларин солиб турмиш,
Ҳаж этгонлар ул кокилга қўлин урмиш,
Борин олиб жаннат ичра кирар эрмиш.
Маҳшар эли бу ҳолатни боқиб кўрар,
Булар ким деб, бир-биридин савол сўрар,
Билолмайин булар ким деб ҳайрон турар,
Ўшал вақтда кўкдин нидо этар эрмиш.
Нидо булдур, қиз Каъба, бул ҳаж этгонлар.
Каъба учун молу жондин пок ўтганлар.
Жонона деб жон лаззатин унутгонлар,
Олий ҳиммат ҳожилар деб айтар эрмиш.
Аввал оҳир ҳаж йўлида юргон қулнинг
Ҳаво тафтин, ер иссиғин, кўргон қулнинг,

Каъба равза бориб юзин сурган қулнинг
Ҳожатини Тангрим раво этар эрмиш.
Мискин Азим ожиз аъмо бир муштипар,
Равзангизга етолмайин қондур жигар.
Ё Мустафо, ожиз қулға айланг назар,
Назар тобғон қулни шавқи ортар эрмиш.

ҲИКМАТ

Бандаликни шартидур ожизлиғу синуғлуқ,
Султон бўлсанг оламға ҳаргиз қилма улуғлуғ.
Дунё меҳрин қўймайин, Ҳақ ёдини айтмайин,
Нафсинг кўзин ўймайин, бўйнинг бўлмас солуглуқ.
Қулман дебон лоф урма, хизматингга суюнма,
Хожа суйгон қулиға, ўзи берур тануғлуқ.
Қўя кўрма буйругин, етмиш мақом ўтсанг ҳам,
Аршу Курси поясин қўл узотиб тутсанг ҳам.
Ёнар, ўтни лақчасин нондек чайнаб ютсанг ҳам,
Биҳишт кирмай бандага ҳаргиз йўқтур тануқлуғ.
Файзи саҳар олгоннинг хулқи хўйи хуш бўлур,
Ишқдин улуш олгонни икки кўзи ёш бўлур.
Нисбат комил бўлгон сўнг толибларга бош бўлур,
Ариг-анҳор бўлгон сўнг лозим анга балиғлиғ.
Эр бўлмағунг эй ўғул, эранларга қўшулмай,
Оқу қизил ифакдек алар бирла эшилмай,
Аноният тоғидин эмгак бирла ошилмай,
Иншоаллоҳ, ошарсан бўлсанг эран қилиғлиғ.
Эрман десанг эй Азим, заиф ишин қилмағил,
Дунё илик — уфадур, ўзга зийнат бермағил,
Жамъияти ботинни ҳалокатга солмағил,
Тариқатда бул турур, билур бўлсанг бўлуғлуғ.

ҲИКМАТ

Толиб эрсанг сидқинг бирлан тавба қилғил,
Тавба қилсанг маъсиятлар бўлмиш маъоф.
Оят-ҳадис мазмунидин сўз сўзладим,
Оқил эрсанг бу сўзларни билма хилоф.
Андин сўнгра тариқатда қилғил юруш,
Бу кишига ҳожат эмас қараб туруш.
Йўлинг бўлса, нафсинг бирла қилғил уруш,
Эр бўлмассан нафсинг бирла қилмай масоф.

Ихлосимни қилсун десанг пирим қабул,
Қулларига ит бўлгилу итига қул,
Тариқатда адаб турур асли усул,
Ариғ адаб бирла этгин пиринг тавоф.
Содиқ бўлсанг бу йўлларда бошинг ўйна,
Роҳат ташлаб, бол ўрнига заққум чайна,
Риёзатни бўтасига тушуб қайна,
Меҳнат тортмай, толибман деб урмагин лоф.
Мискин Азим, тавбалик қул тақво қилур,
Тақволикни тамом иши адаб бўлур,
Адаблиғ қул ўз айбига инсоф қилур,
Қани санда тавба-тақво, қани инсоф?

ҲИКМАТ

Жаҳонни айшина боқма, дило, бақосина боқ,
Вафога ваъда қилур ваъдасин вафосина боқ.
Динингни душмани дунё турур агар билсанг,
Бу дунни меҳрини қўй, Тангрини ризосина боқ.
Ёмону яхшини дунёда фарқ этай десанг,
Ёмону яхшини тобкон ўз ошносина боқ.
Тариқи асл Азимо шарият ҳукми эрур,
Худо ризоси учун шаръи Мустафосина боқ.

ҲИКМАТ

Ҳар кимга тегса дард, талаб беқарор этар,
Ошиқ эмастур улки, дили беқарори йўқ.
Танни салоҳини тиласанг дардманд бўл,
Бемордур таниким, анинг дард, ёри йўқ.
Аввал қадамда аҳли талаб тарки сар қилур,
Ужбу риёву, кибру ҳаводин ҳазар қилур,
Ҳар ким йўлуқса йўлида андин ғузар қилур,
Мақсадға етмагунча даме тик турори йўқ.
Бу йўлда юз бало санга юзланса ғам ема,
Қон бўлмаган бағирни бағир, дилни дил дема,
Чектим фироқ ранжини кўб ойу йил дема,
Васл истаганни ранжи талабдин безари йўқ.
Ишқ аҳлининг тириклигидур ибтило билан,
Дарду балоға сабр қилурлар ризо билан,
Жон роҳатини истаю фақру фано билан,
Таннинг фароғатин тиламас пойдори йўқ.

Ошиқ ҳамиша тану маломатни ёридур,
Ҳар қайда борса ғуссаву ғамни дучоридур,
Ёри фиरोқин остида васли интизоридур,
Бу юк оросидин тирик ўлмай чиқори йўқ.
Пинҳон тутар фиғонининг ўтлуғ шарорасин,
Зоҳир этолмас элга дил пора-порасин.
Истаб тополмас ошиқ бечора чорасин,
Ёра еторга ўзлигича иқтидори йўқ.
Ожиз Азим, пеша қилиб ажз, зорини,
Кўрди анинг йўлида на ким йўқу борини.
Таслим этиб, тамом анга ихтиёрини,
Беихтиёрлиқда ани ихтиёри йўқ.

ҲИКМАТ

Аллоҳ ёди болдин тотлиғ, эй дўстларим,
Ғафлат таъмин тотса бўлмас мазоси йўқ.
Тавба, тақво, тоат билан умр ўткаринг,
Ҳақ мавлимни маъсиятга ризоси йўқ.
Дунё сизни ишва бирлан фириб этар,
Мағрур бўлманг ишратига қўлдин кетар.
Уқбо боқи, талаб қилинг бир кун етор
Аллоҳ ҳақи бу сўзларни хатоси йўқ.
Кўб солиқни йўлдин ургон нафси золим,
Нафсин ургон ориф ошиқ кўзлик олим,
Билолмасман начук бўлур мани ҳолим,
Дин йўлини нафсдин қаттиғ балоси йўқ.
Нафс ўлтурмай ман-ман деган ёлгон бўлур,
Манлик била қадам қўйган йўлда қолур,
Нафс ўлдургон тоза ҳаёт ҳосил қилур,
Дил ҳаётин тобган қулнинг ҳавоси йўқ.
Фақру фано эран йўлин хушлангизлар,
Кибру риё, ман-манликни ташлангизлар.
Дийдор учун жонни қийнаб ишлангизлар,
Талаб дардин мундин ўзга давоси йўқ.
Мардонларнинг суҳбатига ўзни солинг,
Молдин ўтуб, жондин ўтуб, дуо олинг,
Вақт ўтмайин дам ғанимат қадрин билинг,
Ўтгондин сўнг эр суҳбатин қазоси йўқ.
Фано, бақо мулкин тамом кезган содиқ,
Мосуводин ариг умид узгон содиқ,
Бир Худоға қилиб сиррин тузгон содиқ,

Халқи олам қулман деса биноси йўқ.
Ўзин билган "Абдиятни" мақоминда,
Роҳат олган барча соат сиёминда,
Сир бузмагон сукутинда, каломинда,
Чин орифдур, Ёлгон рангу риёси йўқ.
Мискин Азим дийдор тилаб жондин ўтгин,
Тунлар тамом қиём туруб қонлар ютгин,
Насиб бўлса шаҳди шуҳуд таъмин тотгин,
Ўзга ишда умр ўткарма мазоси йўқ.

ҲИКМАТ

Ё қодиро, даргоҳинга ёзган қулман,
Раҳм айлагил, сандин ўзга паноҳим йўқ.
Зоҳир-ботин, обод этмай бузган қулман,
Раҳм айлагил, сандин ўзга паноҳим йўқ.
Ғафлат бирла умр ўткардим тоат қилмай,
Ёмонлардин йироқ қочиб, узлат қилмай,
Нафс ўлдуруб, риёзатга одат қилмай,
Раҳм айлагил, сандин ўзга паноҳим йўқ.
Сўзлар бўлсам тилим кетар ёлгон сўзга,
Дарвишман деб, лоф урарман феълим ўзга,
Қонлиғ ёшим тўкар бўлдим сариғ юзга,
Раҳм айлагил, сандин ўзга паноҳим йўқ.
Зокирлардек тонг отгунча тизим чўкуб,
Ёдинг бирлан туrolмадим белим букуб,
Эмди келдим даргоҳинга ёшим тўкуб,
Раҳм айлагил, сандин ўзга паноҳим йўқ.
Носнҳ сўзн қаттиғ кўнглум эритмади,
Ўтлуғ оҳим, жону таним ёрутмади,
Айгон зикрим кўнглум кирин оритмади,
Раҳм айлагил, сандин ўзга паноҳим йўқ.
Бу ҳол бирла ўтар бўлди етмиш ёшим,
Умр ўторин билолмадим ғофил бошим,
Раҳм этмасанг мушкул бўлди манинг ишим,
Раҳм айлагил, сандин ўзга паноҳим йўқ.
Гарчи бўлдум ёмонлардин ёмон ман қул,
Ўз ямонлиғ ишларимдин бўлдум малул,
Яхшиларни ҳурматидин қилғил қабул,
Раҳм айлагил, сандин ўзга паноҳим йўқ.
Халқ ичинда олим, дарвиш бўлди отим,
Ялгон дарвиш элга тегмас шарофатим,

Афв этмасанг, элни ўртар шароратим,
Раҳм айлагил, сандин ўзга паноҳим йўқ.
Ожиз Азим гадойингдур Аллоҳ, Аллоҳ,
Карам қилгил, гадойингга субҳоналлоҳ!
Сан-сан раҳмон, сан-сан раҳим, сан-сан илоҳ,
Раҳм айлагил, сандин ўзга паноҳим йўқ.

ҲИКМАТ

Вақт ўтмасун бандалик қил, аё ўғлум,
Умид бирла дегаймиз деб Тангри қулум.
Илму адаб, тақво тоат улуғ неъмат,
Бу неъматни тотай десанг бўлгил ҳалим.
Хорлиқ тортиб, аёғ остин туфроқ бўлмай,
Шариатни либосини танга солмай,
Нафсинг сани йўлга кирмас тирик ўлмай,
Асиг қилмас дарвишман деб кийсанг гилим.
Ботин илмин муршидлардин сабоқ олмай,
Жону дилинг Ҳақ зикрига мойил бўлмай,
Дилдин сирдин бетакаллуф ҳузур олмай,
Ялғон бўлур, тобтим десанг қалби салим.
Солик иши бошдин аёғ адаб бўлур,
Ҳар ишинда Ҳақ ризосин манзур қилур,
Юрса, турса Худойини ҳозир билур,
Зоҳир-ботин ишларига оллоҳ-алим.
Тилдин тамом бўлмас сувдек қилмай юруш,
Тамкин қўлга кирмас бўлмай тоғ ўлтуруш.
Орифлардек қилай десанг сан ҳам юруш,
Ҳаққа ўзни қилмоқ керак тафвиз таслим.
Нисбат юкин тортадурман тоғдин оғир,
Бу юк остин тандур хароб, қондур бағир.
Занф қулга қувват бергай раббим — қодир,
Мундин ортуқ сўз айтқоли келмас тилим.
Мискин Азим ҳикмат надур ақлим етмас,
Ҳижрат туни ўтуб, васлат тонги отмас,
Неча йилдур жон чекарман ишим битмас,
Бу ўтларда куяр бўлди жону дилим.

ҲИКМАТ

Аё дўстлар, шайдолиғим ҳаддин ошди,
Ҳайрон бўлуб, қилур ишим билолмасман.

Юрак бағрим жўш урубон, ақлим шошти,
Ҳайрон бўлуб, қилур ишим билолмасман.
Неча йиллар жоним қийнаб нафсдин бездим,
Ғариб бўлуб, муршид излаб элни кездим.
Пирни тобтим, суҳбатида бағрим эздим,
Ҳайрон бўлуб, қилур ишим билолмасман.
Кундузлари хизмат қилиб, кун ботқунча,
Кечалари ҳозир турдум, тонг отқунча,
Меҳнат торттим ўзим ғамга ўргатгунча,
Ҳайрон бўлуб, қилур ишим билолмасман.
Ихлос бирла пир амрини маҳкам туттум,
Тирик ўлуб, таслим бўлуб, қуллуқ айттим.
Ризо тобмоқ душвор экан, қонлар юттум,
Ҳайрон бўлуб, қилур ишим билолмасман.
Хилват истаб, ёбонларда ёшим тўктум,
Бўйнуи солиб, салим бўлуб, белим буктум,
Хижолатдин ўз нафсимни ўзум сўктум,
Ҳайрон бўлуб, қилур* ишим билолмасман.
Жунайид, Шибли, Мансур ишин этолмадим,
Боязиддек ўз нафсимни сотолмадим.
Жонлар чекиб, муродимга етолмадим,
Ҳайрон бўлуб, қилур ишим билолмасман.
Кўнглум тилар вужудимдин чиқиб кетсам,
Адам кириб, етмиш манзил сафар этсам,
Нафси шайтон фитнасини узлат тутсам,
Ҳайрон бўлуб, қилур ишим билолмасман.
Во дариғо, бизлар кўрган эрлар кетти,
Дунё қўюб, охиратга сафар этти,
Алар кетти, бизга эмди навбат етти,
Ҳайрон бўлуб, қилур ишим билолмасман.
Эмди манга алар бирлан суҳбат қайда,
Қариб чўктум, йигитликдек қувват қайда,
Умрум кунни ботар бўлди, фурсат қайда,
Ҳайрон бўлуб, қилур ишим билолмасман.
Мискин Азим ҳайронликда қотти бошим,
Надоматда оқузмадим кўздин ёшим,
Тонглағи кун начук бўлур мани ишим,
Ҳайрон бўлуб, қилур ишим билолмасман.
Кундин-кунга шайдолиғим ҳаддин ошти,
Юрак-бағрим жўш урубон, қайнаб тошти,

---

* Бу сўз асл нуханинг кейинги мисраларида "қилар" деб ёзилган, лекин биз уни "қилур" шаклида қўлладик — Р. С..

Маслаҳатим кетти қўлдин, ақлим шошти,
Ҳайрон бўлуб, қилур ишим билолмасман.
Кундузлари дардин тортгим элдик пинҳон,
Кечаларим ишим бўлди оҳу афғон,
Бу ҳолатда куйдум, ёндим, фошу ниҳон,
Ҳайрон бўлуб, қилур ишим билолмасман.
Ишқ шиддати бошқа солди девоналиқ,
Аҳлу аёл хонумондин бегоналиқ,
Ҳолим турур шўру жунун девоналиғ,
Ҳайрон бўлуб, қилур ишим билолмасман.
Ишқим мани ҳақиқийдур, эрмас мажоз,
Анинг учун дардим кўбдур, тоқатим оз,
Яқин турур жоним қуши қилса парвоз,
Ҳайрон бўлуб, қилур ишим билолмасман.
Доим мани фикру зикрим нафйи вужуд,
Ҳақ йўлида сарф айламоқ буду набуд,
Ғариб жоним бўлғайму деб маҳви шуҳуд,
Ҳайрон бўлуб, қилур ишим билолмасман.
Мискин Азим ҳиммат бирла боғлаб камар,
Йўлга кириб, етолмайин қондур жигар.
Вақти мадад, ё ҳазрати хайрул — башар,
Ҳайрон бўлуб, қилур ишим билолмасман.

ҲИКМАТ

Дўстлар, дунё қуёлук, хуш айтолук Аллоҳ, ҳу,
Қуллуғини суёлук, хуш айтолук Аллоҳ, ҳу.
Нафсни қийнаб ончунон, бўлуб пусту устухон,
Тун-кун тинмай бир замон, хуш айтолук Аллоҳ, ҳу.
Тоат қилиб ўлгудек, пирни раҳми келгудек,
Тангрим қабул қилгудек, хуш айтолук Аллоҳ, ҳу.
Суҳбат тутолук бирга, жонни улаб бир-бирга,
Дилни-дилга, сирни-сирга, хуш айтолук Аллоҳ, ҳу.
Ҳозир билиб Худони, ташлаб рангу риёни,
Хушлаб сидқу сафони, хуш айтолук Аллоҳ, ҳу.
Суҳбат ичра тушолук, майдек қайнаб тошолук,
Ҳубб ўтига пишолук, хуш айтолук Аллоҳ, ҳу.
Ҳақдин жазба етар деб, тандин малол кетар деб,
Жонлар парвоз етар деб, хуш айтолук Аллоҳ, ҳу.
Дилдин-сирга бир убур этиб, топиб хуш ҳузур,
Ботин этиб ғарқи нур, хуш айтолук Аллоҳ, ҳу.
Мувоқибат еткудек, мукошифат ўткудек,

Шаҳди шуҳуд тотгудек, хуш айтолук Аллоҳ, ҳу.
Тирик юруб ўлгали, таслим, фано бўлгали,
Бақо мулкин олгали, хуш айтолук Аллоҳ, ҳу.
Истаб Азим жони пок, тирик туруб ўлгил хок,
Бўлмас бурун тан ҳалок, хуш айтолук Аллоҳ, ҳу.

ҲИКМАТ

Оздим, ёздим, ёзуқлардин қочиб келдим,
Сандин ўзга паноҳим йўқ ҳасбуналлоҳ!
Даргоҳингга эмди бўйун сўнуб келдим,
Сандин ўзга паноҳим йўқ ҳасбуналлоҳ!
Исён бирла ўтти ҳама ёзу қишим,
Кеча-кундуз дунё фикри бўлди ишим.
Надоматга эмди тўлди ичу тошим,
Сандин ўзга паноҳим йўқ ҳасбуналлоҳ!
Қайда кўрдум дунё анда бош урдум ман,
Яхшиман деб, ёмонлиғим ёшурдум ман,
Қулман дедим, нафсим ҳаддин ошурдум ман,
Сандин ўзга паноҳим йўқ ҳасбуналлоҳ!
Во дариго, кўздин, тиздин қувват кетти,
На қиларим билолмайман бошим қотти,
Туймай қолдим, умрим бари елдек ўтти,
Сандин ўзга паноҳим йўқ ҳасбуналлоҳ!
Суд этмадим шариатни бозоридин,
Гул узмадим тариқатни гулзоридин,
Сир туймадим маърифатни асроридин,
Сандин ўзга паноҳим йўқ ҳасбуналлоҳ!
Ё раббано, ёвар бўлгил, дунё қўяй,
Тажрид, тафрид тамом қилиб сани суяй.
Жамбул жамни мақомига қадам қўяй,
Сандин ўзга паноҳим йўқ ҳасбуналлоҳ!
Раҳмон эгам ёрлақағай ёзгон қулни,
Йўлга солгил, мискин Азим озгон қулни,
Зоҳир, ботин обод этмай бузган қулни,
Сандин ўзга паноҳим йўқ ҳасбуналлоҳ!
Эй дўстларим, тақво тоат комил қилинг,
Ўтмас бурун тирикликни соатида.
Мундин ортуқ шармандалик борму бизга,
Тобмас бўлсак ўзни Ҳақни тоатида,
Ажал навбат турур бир кун бизга келур,
Келур бўлса, яқин ишлар йироқ бўлур,

Ҳайбатидин юрак бағир қонға тўлур.
Малакул мавт жонни олур ҳолатида,
Ўлмас бурун эгри йўлдин ростга қайтинг.
Ҳақ зикрини жону дилда тинмай айтинг,
Аллоҳ — олим, риё қилмай тоат этинг,
Барча ишлар маълум турур ҳазратида.
Тоат қилинг риёзатга букулгудек,
Зикрин айтинг, юрак-бағир сўкулгудек.
Бағир эзиб, кўздин қонлар тўкулгудек,
Дийдор тилаб, ўлмоқ керак ҳасратида,
Улуш берди, зоҳир-ботин неъматидин,
Бизни қилди Ҳақ Мустафо умматидин,
Ажиб эрмас, Азим, Тангрим қудратидин,
Бизни қабул этса ўзин қурбатида.

* * *

Валлоҳу аълам биссаваб.

Азим Хожа эшон

ХИКМАТ

На узбекском языке

Издательство "Ўзбекистон"—1993,
700129, Ташкент, Навои, 30.

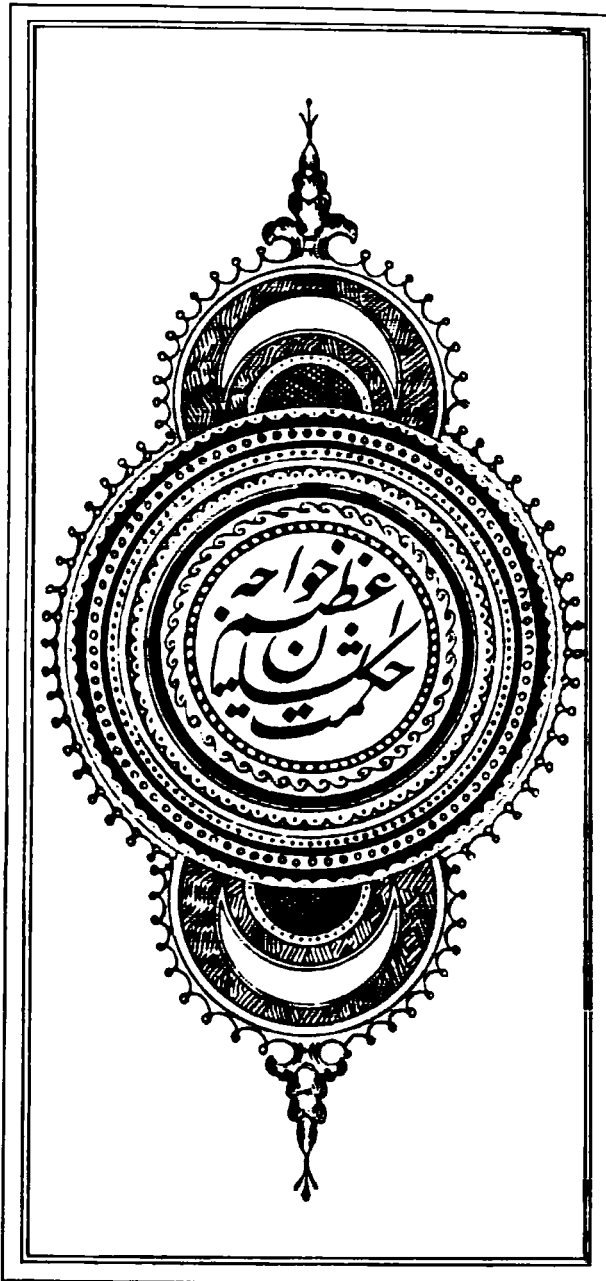
Рассом *А. Бахрамов*
Бадий муҳаррир *А. Деҳқонхўжаев*
Техн.муҳаррир *А. Горшкова*
Мусаҳҳиҳ *С. Тоҳирова*

Теришга берилди 22.10.92. Босишга рухсат этилди 21.04.93.
Формати 84×108 1/32. № 2 босма қоғозига "Таймс" гарнитурда
офсет босма усулида босилди. Шартли бос.л. 4,62. Шартли кр.отт.
5,04. Нашр. л. 4,58. Тиражи 50 000. Заказ № 718
Баҳоси шартнома асосида.

"Ўзбекистон" нашриёти, 700129, Тошкент, Навоий кўчаси, 30.
Нашр. № 110—92.

Ўзбекистон Республика Матбуот давлат комитети,
Тошкент рангли босма фабрикасида босилди,
700128, Тошкент, Усмон Юсупов кўчаси, 86.

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

نفس شیطان خالک کلبت یو لوم توتی
 ایلکیم آلب یولغہ سالیئک یا مصطفیٰ
 کوزدین کونکار اولغیم صد دین اوتی
 ایلکیم آلب یولغہ سالیئک یا مصطفیٰ
 عمر اوکار دیم نغیبیم چمن صلیب یو کورد
 قندہ کورسام دنیا اذہ باشیم اوروب
 یوزمینک نور لوک مشقت جانخه کورد
 ایلکیم آلب یولغہ سالیئک یا مصطفیٰ
 بجا یوردوم طاعت سمری سل باغلامای
 توغار تمام قیام تور و بجان خیلای
 خدمت قلیب ایرالمار دین مہر انکلامای
 ایلکیم آلب یولغہ سالیئک یا مصطفیٰ

پستای فالیدم عمر و مبلد یک او با رنی
 و قتم کوزه غفلت برله با با رنی
 غریب جانغه ز امتلا رستارنی
 الیکیم آلب بولغه سالینک یا مصطفی
 او نکان عمر و مبلد یک لاق مکنکا
 اینک و چون کوزدن آقرما غمزه فانا
 اینه برسام حسرتیم ز یوقور سالی
 الیکیم آلب بولغه سالینک یا مصطفی
 ایسی منی تل من برکا بوقور بوزوم
 غفلت برلان ضایع کچمنی ایزد کوزوم
 نوبیلدیم نوزین آرتوق بوقور بوزوم
 الیکیم آلب بولغه سالینک یا مصطفی
 درد فیلک برای نغمه جرم زیننی
 نوبه برلان قیلای طاعت قضایینی
 جفا چکیب نارنای فکلون جز زیننی
 الیکیم آلب بولغه سالینک یا مصطفی
 خدیج نوزوق تیار بولسه سیزدن درد
 قوت نامیب روشن بولور جان بد
 نوزین رفیق بولور بولعای زیرطه
 قولوم نوقوب بولغه سالینک یا مصطفی

عاجز عظیم بر لبین ایچی انکلاب
 حسرت او من جاننہ سالیع یراک فایا
 نفس الکیدین یا بارور من سبک انکلاب
 ایگیم آیب بولنہ سالیع یا مصطفیٰ

حکمت

عاجز منوکلونہ کو کلک سبنوق منت پرن
 قولوم تو توب بولنہ سالیع یا مصطفیٰ
 برای دیسم ایگیمه یوق زار دسفر
 تورای دیسم قاسیم یوق فاندو جکر
 عاجز ظونک احوایه ایلاب نظر
 قولوم تو توب بولنہ سالیع یا مصطفیٰ
 مرد قبلیک دنیا بوزوب بن توزار
 کمره روضه فرقیده بغیرم ایزای
 بولنہ کیر بی تیغ و تیگیز چولنی کیزی
 قولوم تو توب بولنہ سالیع یا مصطفیٰ
 محرم بولوب حق بولیدین نبلای تک
 و ایگیمک دیش کرک و لهنمت کک
 بنکلا آیب اللهم لیکن کک
 قولوم تو توب بولنہ سالیع یا مصطفیٰ

بو حال بر لکوبه بنام عشق غیر تہیب
 بنی قلہ جرح اور سام عن عقلم شام شب
 استلام حج ایسی کو پو شیب
 قولوم تو توب یولغہ سالینک یا
 صفاموہ فرد لغہ منا ایسای
 عرفانہ و قوف انتیب ازیم ایسا
 بزیم کو یوب جانین تو یوب ازین کنای
 قولوم تو توب یولغہ سالینک یا
 عمر گاہ دہ شرف لبک ایکی تاغ دور
 بری قنیس بری الی جبیل نور
 اندہ چغیب ہو ہو دیسان یور کوم کیلور
 قولوم تو توب یولغہ سالینک یا
 حج عمرہ اندین ارب بیکور سام من
 حملہ ارکان شرطین بی کھلتور سام من
 حرم ایجرہ حیران نور آب در سم من
 قولوم تو توب یولغہ سالینک یا
 اندین سو کرہ مدینہ کابا کوم کیلور
 سلام صلوات انتیب روضہ کبر کوم کیلور
 بخود یولوب ازوم اندہ اور کوم کیلور
 قولوم تو توب یولغہ سالینک یا

اول آسمان فذ کو کوم تو بوی ز سور سامن
 کوز بایسم ذ سیلاب تبی پور سامن
 سقال ارم جاروب تبی پور سامن
 مصطفیٰ قولوم تو توب بولغہ سالینک با
 نور کوم موکین تو غلار کام نیرم چوکوب
 تسلیم بولوب بو نوم سالییم بولوب
 امید تو توب سیرن بوزغہ بایسم تو کوب
 مصطفیٰ قولوم تو توب بولغہ سالینک با
 مسکین عظیم حکمت ایدی بو مصلح بولوب
 کدر دضره فرقیه فانه تو لوب
 رنگی بولوب نئمکا تو لوب نیرک الوب
 مصطفیٰ قولوم تو توب بولغہ سالینک با

حکمت

بیلو بپلاس عقلینکیز کا بنا قوب
 ابراهامار کانیل تکیز ما کد دستلار
 نور فارین کیم مغلغای نیر بولین بایب
 ابراهامار کانیل تکیز ما کد دستلار
 یوز جملان دین آرتوق ایدر پر رضای
 بولور بولسه هدایتی مدعا سے

پر رضای نفس از ای روح غذای
 ایرانکار کاتبیل تکبیر مانک دو ستلایا
 بشرحانی بلا تکسین ابلغ قاسنی بستی
 چو هیزو چولار کز برب خانی بستی
 موزاغ آتیب عرض و هوا عاری بستی
 ایرانکار کاتبیل تکبیر مانک دو ستلایا
 عزیز لاری سنا کونجه اوزی سناک
 باره سیزده عرض و هوا مامونک
 اوز جانی اوزی پلاس اوردور گزگ
 ایرانکار کاتبیل تکبیر مانک دو ستلایا
 سیر ز حکایتین بلیا مومسیر
 شیخ منصور دین آیتیب عبرت
 فرمت قولدین کتجای اوز کایا مومسیر
 ایرانکار کاتبیل تکبیر مانک دو ستلایا
 ناس لکبه کال اشین قیلیب بوس
 بقایک لار هر ار لارین بلیب
 فابولای بغا لکین آتیب بوس
 ایرانکار کاتبیل تکبیر مانک دو ستلایا
 شرع و طرب ایرانکار کاتبیل تکبیر مانک دو ستلایا
 خرد تغیر نفوس بلیب بوشلاری

لدن علم از پیش فهم و دانشمندی
 ابراز کار کاتبان شکرزبانک دستیار
 مرشد بولغان صحبت نو مارم در برلان
 مشغول ابار علم حکمت فوجید برلان
 فی هر صحبت باطن چهره سجود برلان
 ابراز کار کاتبان شکرزبانک دستیار
 مسکین عظیم عارف کونکلی کلا از پیش
 هر گلیده بینک و قرا امرا از پیش
 نامحرم دین پنهانانی امرا از پیش
 ابراز کار کاتبان شکرزبانک دستیار

حکمت

افسه بادین عارف لاریک از لب بولس
 همدم بولمای کبریا قویعالمار غم
 محبت ما شکر ایدین نائب بولس
 همدم بولمای جان دلی کویعالمار غم
 بنده من در غفلت چهره افسه بولس
 همت قیلمای نفس تا غیدین او
 نفس شیطان کوزلارینی او افسه بولس
 همدم بولمای نفس کوزینی او یکا لاف

جفاچکمای باطن کوزین آهسته بولس
 طالب لار غم در و کو هر چه بولس
 دانا بولوب یوز سینک بره چخمه بولس
 بدم بولمای سرخی سین تو یکان لار کا
 دانا لار نه پلکان لارین پله بولس
 مردان لار نه قیعا لارین قبله بولس
 تعلقنی دلقین اوز دین ساله بولس
 بدم بولمای تجرید تو نین کجا نارغ
 طریقت کا پرسبز قدم قویه بولس
 بویول لار نه خطری کوب پله بولس
 بویول لار نه ایمن امان بوسه بولس
 بدم بولمای بلیب قدم قویعا نارغ
 عقل ایر پسنک نصیحت اوز و کاقیل
 ایران ایکنان اوز کانا قوی اوز و کاقیل
 ای عطبه ماناکی یور کونک زار و ذیل
 بدم بولدی دنیا مهرین قویعا نارغ

حکمت

دینغ درد که من حج ایتمه لایم ایشتم
 فریغیشی و کوچ کتبی بولدی تن پتیا

کوزا دلدی غمخوردی وقت او تی ایسی حال خراب
 فراق روضه آنحضرت ای دلنی کجباب
 تورا کا طقم طاق اولدی یولغنه یوق سباب
 قلو نکاسن کرم ایست با منفتح الالباب
 بارا کا باغلا دیم ایسی سلیقه ذیا الله
 کرم قیل کعبه سری آج بولوم ذیا الله
 بولوله چاغلا دیم اونکا اولوم ذیا الله
 محبت او تیده کوبدور ولیم لی یا الله
 تورا کا طقم طاق اولدی یولغنه یوق سباب
 قلو نکاسن کرم ایست با منفتح الالباب
 الهی لنی یاروت نیادین کونکلنی یوزای
 غریبلن ایله یوروب غصه دین باغیر ایزای
 پسنی رسالینک سباب ان چولنی کزای
 بوقلنی کعبه غمخوردی غمخوردی غمخوردی
 تورا کا طقم طاق اولدی یولغنه یوق سباب
 قلو نکاسن کرم ایست با منفتح الالباب
 بولوننی شوقی سلیقه آه ایله فغان یلای
 اوزومنی بیرکا اوروب یزکنده و غمخوردی
 وصال ایسی ایلده کوزیمشیم روان یلای
 کینتمز کعبه بار بفرش استان ایلای

تورا کا طہنیم طاق اولدی بولغنیون سب
 قلو نکاسن کرم ایت یا منغ الابواب
 توروب مناسک حج عمره ذیقلائی نچگون
 کوزومین قان قوزای قاسون کوزوم
 کمنه لار الیز قیل انده منکا اونون
 دلیکاش غشنگ نایلا ل افزون
 تورا کا طہنیم طاق اولدی بولغنیون سب
 قلو نکاسن کرم ایت یا منغ الابواب
 بوشسام کعبه طوافینه جان فد اقلاین
 صفا و مروه ده هم آه ربا قیلاین
 و قوف اتیب عرفات اغیده نوقیلاین
 تیسیم ناس قلامین و دل بیلده نوقیلاین
 تورا کا طہنیم طاق اولدی بولغنیون سب
 قلو نکاسن کرم ایت یا منغ الابواب
 کرم قیل ایندن اوتوب شوق بلده مدینه باری
 یوزوم بیلده یوکورای باشیم بیلده رضیکورای
 کوزوم بیلده سوارای کیر سگیم بیلده سولای
 بیر کلائی اولکائینی لذتینی انده بیلای
 تورا کا طہنیم طاق اولدی بولغنیون سب
 قلو نکاسن کرم ایت یا منغ الابواب

تو رب سول خدا مکملارین کورین
 اوزوم ندانده اوروب هر طرف یوزوم
 دما دم روضه پاکیکاتیر مولوب تو راین
 اجل نبوشه اول استانه ده اول
 تورار کا حاتم طاق اولدی بولغه یوق سباب
 قلو نکاسن کرم ایت بامفتح الایوب
 اگر چه عاهی من دپر کناه و مار سیاه
 بشیم ذر روضه تو یوب المایم فغان
 دیسم که عاهی قلو تک کیلدی بایر اولانده
 دیکا بوسکیین عظیم ذکیل ای مک ک
 تورار کا حاتم طاق اولدی بولغه یوق سباب
 قلو نکاسن کرم ایت بامفتح الایوب

حکمت

شریعت کا راست موافق طریقت
 مشایخ لار طریقه تبه بود دیر لار
 ربانفت ناشدنی کا صابر بولوب
 استقامت قیلغان قلنی عابد دیر لار
 آثاره دین لو ادر دین نفسی اویته
 نهمر لیک مقایسه اگر تبه

ریاضت کا روضہ بولوب ظلوق آیتہ
 توسط نیک مقامندہ زاہد دیرلار
 نفسی اگر اول مقامین عبور آیتہ
 قانچہ قیلغان طاعتیدین حضور آیتہ
 مطمئنہ بولوب ترک غرور آیتہ
 مشایخ لار اول مقام نی تجرید دیرلار
 کونین کونکا آرتربولوسہ نقین شہود
 طلال کتیب آسان بولوسہ قیام قعود
 اول عارفکا اندہ بولور نفسی وجود
 نفسی وجود حاصل قلیبہ تفرید دیرلار
 اندین ہونکرہ بلا تکسہ راحت آور
 نعمتیں یب جمین ایتب شکرین قیلور
 عارف لیکنی نش نلارین حاصل قیلور
 نشان اوج دور علم و حکمت توجید دیرلار
 اول عارف برچہ ایشی ادب بولور
 یورسہ تورسہ خدایینی حاضر سلور
 ہر ایشیند حق رضائین منظور قیلور
 بوصف لار بولور بولوسہ مرشد دیرلار
 سالک ایشی آسان بولور نفسیدین کچمای
 صانع بولماس سوادین کونکل افلا

تو نماز تمام قائم تو روبرو یقوب نوزدای
 قیام قعود حاصل قیاس قاعده دیر لار
 یول باشی سی بلکان بار مو یولنی کور کما
 جانین کجیب د طلب دیرین سور کما
 تازه حیات قولغه کیر یاس عشق اولتور یای
 عشق اولتور کان عاشق لار شهید
 سکیمن عظیم طلب بیک حقیقت
 شریعت کا موافق توت طریقت
 بر اینیکه قویاس بیک شریعت
 او شل اشنی طریقه بهبود دیر لار

حکمت

از لوقده اند سو یکان اولوشلوق قل
 بود نیاده طلب در دین سوار دو ستملار
 یوز سینگ بلافت محنت یولین توت
 قتا سیلماس انکا اوزین سوار دو ستملار
 دنیا کیلب نظر قلب پرو اقلماس
 اونک سولغه باقیب هرگز یولین قالی
 چین قل بولور خواجلیک کوزکا ایلماس
 دنیا قویوب دین یولغه کیر اردو ستملار

پیر مرشد مکمل غمہ اوزین سالور

نہ بویور سے اخلاص یہ انی قیلور

نفسی اولور زنجی سولور نسیم بولور

بویورین سالیب خدمتبدہ تواردو

اول مرید کا پردین بولور دم دم بخشش

کوئین کوکا حاصل قیلور تازہ روش

فات قایب اچار حنین بولکشش

جمع الجمع نامعا میخہ بارار دو ستلار

اول معادہ تنویض نسیم کامل قیلور

نفسی اینک مطیع بولوب انکا کیلور

تیلی دکا دلی سرکا تابع بولور

جامع بولوب قتلوق داوین ہریرا

انین ہونکرہ مونکلونج بولور میں لیک ایتس

خلق عالم تقصیر دیہ اوزین کہیں

دریا دریا سرلار کورہ قطرہ ایتس

سوزناغ بولہ مرشد لیک باراردو

مجاہدہ مونکی برلہ قانغہ تولور

خدا یعدین تور قوب تراب قتلوق قیلور

اخلاص ایہ صوفی لار کا خادم بولور

حق رضائیں بہتا ب صحبت تواردو

سوزاغ بولغان چمن دوشوريلغا يوق

يلغان درویش پزخستين قیلغانی یوق

محنت تايمب سليم فابولغانی یوق

آغوی برله یلغان اوراق اوراردو

مسکین عظیم سورا بستاب راه توژنا

انداغ ایرلار ایرلار کجا سورا یوزنی

خا هر علمی حقدین سورا برهمن کوزنی

نصیب بولسه اول کوز برله کورادو

سوزت

حکمت

ایدوستلاریم طریقت نیولی اولوغ

پرسیز قدم قویغان کیشی سران بولور

ناقص شیخ ذطریقتی ویران دیرلار

ناقص شیخ ذطریقتی ویران بولور

اخلاص اید دنیا قوبوبین سولونک

زهد و ورع برله نفس کوزین اولونک

تون کون قنمای دل بشیکایوز ذقویونک

انشاء الله باطن نوری تابان بولور

سالک اکر دین سرکعبور ایتیه

جمع جمیع ذعلاتین ظهور ایتیه

ارضیف دور ایندن دیکمه اوان بولور

نخاکله بن بجان آسب حضور ایتیه

معرفت دور با سیدین کو ہر ہمیش
 جی کو گنی دل امنی بر لہ یا ہمیش
 مردانہ لار علم حکمت فیض یا ہمیش
 بوصفت لار بولور بولور بہر ان بولور
 اول مقامہ نسبت کل ہمیش ظہور
 بیش نماز دین بولور ایش فیض نور
 ہنسیدین بہرہ آیش نزدیک دور
 نزدیک دور نسبتی کا یکساں بولور
 اذین سو کرہ برہ ایشی ادب بولور
 ادبنی برتی اندہ تیک کا کیلور
 عبد متنی مقاسندہ اوزنی تیز
 حلم و حیا غالب کیلیب ترسان بولور
 مسکین عظیم بولور نیکلغ پشنگ قیب
 فلک کبی او بافتکیدین بر کا قیب
 کہ ابو لوب مصطفیٰ غہ قبوق قاقب
 اولوش بخشش باسنگ شینگ آسان بولور

حکمت

قیو قلغہ حقیقت دین بولور نصیب
 شریعت کا طریقت کا جو بان بولور

آن کون تمناهای صدقی برلان طلب قلب

ما سوانی خلعتیدین عسر این بولور
پر مرشد کمل غدا دین ساله

باطن علمیدین اول مرشد دین استوانه
جان دین جن ذکر بجز مشغول قلبه

خلوت ایستاب ایل کوز برین بنیان بولور
جایز قیاب مشغول بولور عبادتکا

نفس اوله و روبر عادت قلبی ایستکا
طاف قلبه ملاستکا امانتکا

چین طالب لار قارنده بولغان بولور
هر شینده خالص قلبیه نیستینی

دین بولیکا صرف ابله استینی
استقامت برله توفیق غیب تینی

ایرانلار دین اولوش نسبت آنگان بولور
مستولی بر قلب بولور ذکر ایالی

به تکلف ابره دلدله ایشه نی
ادیشه دین رحمت ابره جمله تینی

فانی قلب ولایتین آنگان بولور
یتار بولور شرح حصه دین مقامینده

باطنیدین کوچار خبث و کبر و کینه

تورت عناصر حجاب بس دل نغزینہ
 باطن ازہ غور شیدہ کلنگ با بان بولور
 حب او بیجا کو یوب اینب پشاپرہ
 دایرہ محبت کا تو شار بولہ
 فانی اللہ معاینہ آشار بولہ
 ماومنی اذین سوکرہ یکسان بولور
 اذین سوکرہ بولور بولور بولور وجود
 اول مقامہ حاصل قیلو کشف وود
 سر نہ کوزی آچلیب بولور محوشو
 عارف ازہ عقلی شاشیب حیران بولور
 اذین سوکرہ اشیلاری پیلپ بولور
 ایستای دیسہ رحمت بوقور شیک باک
 ولی اولدور شریعت سیزش قیاس
 قیلور بولور ہر باطن نقصان بولور
 فانی بولور بقا تار عقلی شامس
 زمرم صفت یکچہ قینا تاشکانا
 بندہ یککہ اوزرن تانور صد دین شمس
 بوصفت وہ بولور بولور رہن بولور
 شریعت کا استقامت قیل طالب
 پر عمرنی اوزکا لازم میل طالب

محبت نی میدانیدہ بول طالب
 انشاء اللہ مشکل اشیلار آسان بولور
 مسکین عظیم باطن نعمت بالین تکلف
 کیمکا بخشش بولکان بولور بولسون قوتلوغ
 بولنمت نانا آتالار نی بغری اولوغ
 آتالارین اولور بولسنگ ماں بولور

حکمت

حق مولیم ذبحی ارادتی
 کیمکا توشه بولین بائیب ماں بولور
 توکلت علی اللہ تیل کا الیب
 چین دل برله دیدار یغہ جو ماں بولور
 پیر کامل صحبت سینہ اوزنی اورار
 کوبشینده چلنن ہفت تن باہری اورار
 اُلغ اُلغ عزیز ایران جالین سورار
 انین سونکرہ دشوار اشیلار آسان بولور
 شریعت بیش طریقت بیش حقیقت بیش
 بیلور بولسنگ معرفت دور توہنج بیش
 بولیشلار دین بہرہ آیب اولوش
 انین سونکرہ کر ضعیف دور مردان بولور

بودریالار ار سنده عوامس بولور
 نصیبیچهر بریدین کوهر آلور
 نور نعلی نو پرسده حاصل فیکور
 ذقه بولسه خورشید بیگلخ تابان بولور
 غرقاب بولغان بوتور تولان دریغیه
 وارث بولور نهبیالار میر شهنیه
 فاضل بولوب تمبنت باغلار دین پاییه
 جمعیتی انده بوز سینک حنجان بولور
 اول مقامه نسبت کل ایبار ظهور
 اذین مونکره طنبیدین کتاس معنور
 نسبتیدین بهره الده نزدیک و ده
 سالک لار کاسبت لیک بیلطان بولور
 انداغ عرف ططنی دور کوهر کانی
 صل و مرجان جواهر نایه قورسانی
 جاندین کجای آلمغ اذین نوق الکان
 جان اسرا بو آدیم دینک بیخان بولور
 ای ده و ستلاریم بودنیا دور دین نژادی
 مؤمن مسلم مخلص طالب خردیاری
 جان برینکار بر چه دین دین کاسی
 دین کمالین تابمای اولسینک ارمان بولور

سیکین عظیم مصطفیٰ ذابراستی سن

نہد اوزمر عاصی جانی اہتی سن

حق مولیم نامستحق رحمتی سن
رحمت قلیکہ لاریک کیسان بو

حکمت

حق مولیم ذعماستی بولسه کیمکا

برخط دہ یولین تانیب ربدان بول

مردہ بولوب خدمت قلیب مرشدلاکو

چوک رضا باقوم تیوجیران بول

برچو ایشین کمال تو نوب شریک

باشدین کچیب قدم قویوب بول

جان دین مشتاق اتیب معرفت

حقیقت اسرار یکا جو یان بول

پر امر یکا لازم پلیب طاعت

پیشہ ایلا صبر و رضا قاعت

دایم قلیب اور نفسیکاسیاست

چین طالب لاقارندہ بولمان بول

انین سوکرہ طاعتیدین تہس مال

ہنیدین کیتارخشت و فارس خیل

طاهر باطن ساکت بوجہ جمال
 جمالیہ بن نور باطن تابان بولور
 انہیں سو نہ کہہ دلہن سر کا عبور ایسا
 تورت عناصر حجابیدین تمام اواما
 سر کو نیکا اسرار اندہ ظہور ایسا
 سیر سری الی اللہ فی سلکان بولور
 انہیں سو نہ کہہ بولور بولکای جانی آکا
 جان آکاہ برہہ منیب فنا فی اللہ
 فالیقین با پار بولہ بقا باللہ
 جمعی اندہ بوز مینک خندان بولور
 انہیں سو نہ کہہ برہہ اشہی ادب بولور
 ہمیت بسبب علم و حیا غائب
 عبودیت مقامیدہ اوزنی مانور
 تمام اشہی علم و حلم و حسان بولور
 از داغ عارف بولور ایشیش کی با نظر
 تفران آکہ بر نظر دہ ابلایش زر
 اول عارفان تانور ہر تہ
 طاهر فطرہ باطن پھرہ عمان بولور
 مسکین عظیم قل من یک سنہ بن اواما
 تیرکب اولوب حاصل قیامس نازہ حیا

سیلور بوسنک یزمار کا بولدور صفتا
ایران صفت بولمای و بسنک دان بولور

حکمت

دیدار طلب عاشق لار بر دم عامل بولسا
لطفه غافل بوغان با عارف عاشق و بیجا
ایران اورون تو زاریب ایکی ایغ اوزاریب
غفلت راحت ده یاریب بر دم

خا بر قییب سنجو بلن قلیب محو بو
مشک لار کف کو قید قولاق سالما
غیر ایران بر کونا تو تو باشنی برنی
ایک دنیا کلینز بر رستبول قیبا لار
عاشق لار غم علامت آه شک نیرت

علم قییب ملامت بیج نظر کا ایما
تیرک یوروب کانا لار قیاسلیم بو لکا
بعا کلینز آکنا لمار کلدیک آجلیب سول
سنم عظیم ذاکر بول غافل لور بر ضرور
حاضر ذاکر بو لکا لار غفلت بر لولما

حکمت

حرم شہر طحا چمن طالبلار تا تیر اسلام
 حلال طیب لقمہ غفلت برہ یونہ اسلام
 شریعت تیر اسلامین طریقت غیلا این
 مخلص مرد بولما این مرشد لیک اسلام
 تا بغیا بودیب جان پاک تیر کوی و لولجی چاکر
 بولک بودیب نفس پاک تو نلا تجم اسلام
 بودیب گو کسین تیشار لار مردک قیامت تار لار
 حب او تیغہ پشار لار خام طمع دیک کینما اسلام
 قلعان کر و طاعت غولده تا بجان رحمت
 دینخہ قلعان محنت غو نیا او چون تیر اسلام
 عارف لیک کای تیراسن فیاض بلای ای و غول
 علم حکمت توحید کا کمال بولمای تیر اسلام
 عاجز عظیم آناک نینک نیندین ایل ای و غول
 موغظہ ویب مرد اندر لیجان سوز تا تیر اسلام

حکمت

شریعت کار است موافق بولم غوغیہ
 طریقت کا طالب من ویب تیراسن لول
 خلاص برہ پیرنا تو توب باشدین او توب
 طریق کیرکان بلا یکسہ قیما سن بولور

تو نماز تمام طاعت پهلان تیانمین
 فیض همه انعم مودیب بر ما
 درو طلب رنجین تا ریب اینک از زمین
 طالب من دریب تا ک آتقونجه تا ما
 نفسیک از لاس غرت حرمت کین همای
 خوار لبق زارین مشقت فرات پهای
 نادانار نیک مائین باشکا المای
 دانا بولوب سر معنی کایماس بولوب
 کور کلیک طالب بر آدیده ادب قلوه
 همیت بسیب علم و حیا خانبییر
 پنچک رضا تا انعم نبوقانغه تولوب
 مونکلونج بولوب اوز لوک من یک ایما
 پر امرینی تو تکان طالب نفس دین بیزا
 تون کون بنمای ذکیرن یور بفرینا
 حق یادی دین اوز کاشیده تا ماس فرا
 آگاه تور و غفلت طعمین تا ماس بولوب
 به تکلف دین سر کایا تار عبور
 مال کیتیب طاعتیدین ایزه حضور
 مطیع بولوب اتیس بولوب نغی غور
 صانع بولوب سردین فطور کیماس بولوب

این سوگرمه علوتو تار هستی
 تقوی بران تو تار بولر بستنی
 بر خیل دین غم قیلعان محنتینی
 فاذا دنیا غرتیکا سانس بولور
 ایدوستلایم بولدور ایران پیشلاری
 صدق و صفا صبر و رضا روشلاری
 تجرید تغریب تفویض تسلیم بولیشلاری
 تسلیم بولمای ساکیشی نه بولور
 عاجز عظیم ایدینک ایران روزلاری
 ستم نوزک سوروب میدیک ایدینک
 کوروب میدیک ایدین آرتوق بوزلاری
 کورهای پهلای حکمت روان تیمار
 بولور

حکمت

بودنیانی دین بازاری بلدی و پستلا
 بازار اوتمای ساتوق سود ایخوم کلور
 دنیا فاذا بعضی باقی تعیین سلب
 دین براغین آیب عنقبی ایخوم کلور
 دین براغین لکان قل لارعال ترور
 براغ آلمای غافل بورکان جاهل زور

جامل مل لار دین اشیکا کاهل زند
 کاهل لار کافضیت لار ایگوم کیلور
 محنت تارینب کال بولوب شریعه
 باشیدن اوتوب قدم قویوب طریقه
 سردین اشیکا آچیلور بولور معرفده
 دانا بولوب سر معنی کابنکوم کیلور
 ان توتوا اسرارینده اوزنی لریجه

لمح اعدسری زودرانی پللیب
 معرفت نادر یسیدین کوهرایب
 قیمتی نایلیکانار کاسا نکوم کیلور
 تنگیم صوقیق کیمینی همیستینی
 استقامت برله تومار خدیجینی
 جازین لند پللیب حقینی طمانینی
 عظیم من انراغ طاعت قیلکوم کیلور

حکمت

یومون کجه روضه غمین ایتیه
 هولیم انا کابینی اومار ایش
 هر سده بر قل آزا دوتوبی
 اول بنده ناهار سینه مار ایش

یسالمین بیمار بولوب یولده قاله
 غریب لیکده بخین، تریب زکی کول
 کوزیتیب فضا بیتیب کراول
 محشر کاچه راحت برله یامار ایش
 تنکرم انکا عطا فلیش برزقش
 قبری اوزره تور ایش بازوش
 محشر کاچه دعا قلبیب یوزقش
 بلده برج انک اوچون یامار ایش
 میعات باریب تز کاچاپه ایش
 تمبیه ذایتیب یورده تونی کونی
 اللهم لیکن ذیکان اونی
 عرش و کرسی لوح و قلم یامار ایش
 گرو دلارا اول وقتده نظر سالیب
 شیدا بولوب یورکاچا حرکیب
 اول بنده ما حاجتینغه دعا قلبیب
 انین یونکره مرجالار یامار ایش
 هونو کعبه بیتیه واله بولوب
 کوزلارینی پیله سی باشقه تولوب
 جتی قلکه طواف ایتیه زکی بولوب
 اولوغ کچوک کناه لاری کیتا ایش

د اہل بولہ اول مقام ابرہیم غہ
 مغفرت بنگ پھیندہ بانا ابرا
 چازمزم اوزرہ تورسہ زفرم بولوب
 کوز پاشینی سیلاب انیب پرغم بولوب
 ریم بول قیلور مودیب غمکا بولوب
 قبول فرست تانگی انکا انار ابرا
 صفامودہ فردلف مساتیب
 عرفادہ خانہ تور و فوج تیب
 سلیمین دلکا تابع انیب رازین تیب
 اجابت دعا اندہ نا پار ایش
 اندین سوکرہ کجہ سری بار بولہ
 جتی قلک نعی طواف ابار بولہ
 حج قبولین حقدین مہد تو مار بولہ
 اندین سوکرہ انی حجی سبار ایش
 حملہ ارکان ہماسک لاقبلور بولہ
 صفا بارب سح و تبراق آلمد بولہ
 بس کسب اعرابینی سالور بولہ
 کلہ یک چلب حق سکر نبی ابار
 اندین سوکرہ مدینہ کا اومار بولہ
 سلام صلوات امینہ رضہ تبار بولہ

صدقہ تبرک زار انکار الہی

بارب تو بیخودم دیسہ کما ایش

مصطفیٰ دین قبول امید تو مار بولہ
 انشاء اللہ اذ قبول ایما را پیش
 بیکوم سو کین اول دینہ فدر کانیکا
 عزیزم انیم انیا لار سلطانیکا
 نعتین انیب نیب بللس با انیکا
 بنا لاما کان حشرت بر لکما را پیش
 اول آسمان عالی ابرور ملک شہین
 پنجمیل لار نزول و صراندہ بولگان
 دین بار و غرا دین چغیب عالم تولمان
 او شہو صفت محشر کا چه مار تار بار
 فیر صورت لیک بولوب کہہ محشر کر پیش
 اطرافیکا کاکل لار بن سالیب نوب پیش
 حج ایکنانار اول کاکل کاقولین را پیش
 بارین التیب جنت اچره کبر را پیش
 محشر ایلی بو حالت تا باقیب کورار
 بولار کیمدیب بر سر دین سوال
 بیلا لاما بن بولار کیمدیب حیران کورار
 او شل وقت ده کو کدین نیا بار او
 ندبولدور فیر کہہ بول حج ایکنانار
 کہہ او چون مال جانین پاک اولگا

جانانه دیب جان لذتین او تو حکما
 عالی همت صاحب لار دیب ایبار ایش
 اول آفرج و لیغده بوکان قل نیک
 هو اغتین بر اسیغین کوکان قل نیک
 کجه روضه بار یغین بوکان قل نیک
 حاجت بین تنگیم ردا ایبار ایش
 مسکین عجز اعلی برشت بر
 روضه نیکرغم یالین فاند و جگر
 بهیصطر عجز قلغده ایلاک نظر
 نظر تابکان قلغنی شوقی آرتار ایش

حکمت

بنده لیک ناشطر دور عاجلغ و سونو غلوق
 سلطان بو سنک عالمغه هرکز قیله اولو
 دنیا مهرین قویما این حق ایدینی ایمان
 نفسنگ کوزین اوبما این بئیک اولسا
 قل من دیبان لاف اولده خرمیننگا سوزده
 خواجه سویجان قلمغه اوز بربر و زونو غلوق
 قویا کورمه بویرغین تمیش مسغام او بئیکیم
 عرض کر سر با پیمن قول اوز ایتیم

یا ز اوست تجو سین نازیک صبا بوسنگم
قدون

بهشت کیرای بنده کاهرگز یوقورنو
فیض حسد العان نیک خلق خوبی خوش بود

عشق دین اولوش آمانی ای گزی نین
نسبت کمال بولعان سونک بلدا غیر بن بود

اریخ انهار بولکان سونک لازم ای کاج
ایر بولمان غونک ای اوغول ایزلاک قوشلای

آن وقیرل ایگدیک لار برله اشیلای
امانیت تاغیدین ایملک برله اشیلای

ایش واسه اشارین بو ایران قلدین
ایرمن بوسنگ می عظیم ضیف شین غایل

دنیا الملک او فادور او کافینت
جمیعت باطن نبلکت غه سالکین

طرفت ده بول زور بیلور چوک بو
حکمت

طالب ایرسنگ صدقیک برلا تو بخلیل
توبه قیلنک معصیت لار بوسر معاف

آیت حدیث مصنوم نیدین بوز سوز لادم
عاقول ایرسنگ بوسوز لایر بیلر حلا

این سوکره طریقتہ فیغیل پوروش
 بوکیشیکا حاجت ایماں فراتجی شکر
 یوینک برغینک برغیکیل اوروش
 ابرو لاس سنننک برغینما می صفا
 غلامیہ فیلسون سیک پریم قبول
 قل لاریکا ایت بوکین و اینیکا قل
 طریقت دہ ادب و اصل مہول
 اینخ ادب بر لہ اینجین ہرنک لہا
 صادق بوپنک بول لار دہ پینک لینہ
 راحت شتاب بال اورنکا ز قوم چہینہ
 رہننتا بو تہ سیکا تو شوقینہ
 محنت نازمای طالب مرد و اینجین لہا
 مسکین عظیم توبہ لیک قل تقویٰ قیلہ
 تقویٰ لیک بنی ایشی نام ادب بو لہا
 ادب لہا قل اور عیبیکا انصاف لہا
 قز سزہ توبہ تقویٰ قز انصاف

حکمت

جہانی عیشینہ با نرد دلابغا سبینہ باق
 وفا کا وعدہ قبول وعدہ سبینہ باق

دینیک و سمنردنا زور اگر بکشد
 بود و نغمه سنی قوی نگرینر مناسبت
 برمان بخشینی و نباده فرق ایامی بسنگ
 برمان بخشینی با بکان او در شتابین
 طریق اصل عیظاما شریعت حکم اید
 خوار صفا سی او چون شرح مصطفی

حکمت

هر کیم بکند و طلب سغارا ایبار
 خاشق ایبا ستور او که دل سغاری
 تن نیک صلاحینی بیلا سنگه و مندیل
 بیار دورنی کیم اینک در داری
 اول قدمه اهل طلب زک سر قلوب
 عجب و ربا و کبر و هوادین خند و کور
 هر کیم بولوفسه بولیده اندین کند فیکور
 مقصد کاتما کوچده در تنک نوراری
 بو یولده یوز بلا سنگا بوز لانه غم میه
 قان بولمکان بغیر و بغیر و لنی دل مید
 حکیمه زانی بخشینی کوب آبی ویل مید
 وصل ایبکان ناریج طلب دین برار

عشق بی نیک نیرکی دوری است
 درد و بلا کما بهر قلوب لار رضا بیان
 جان را سستی ایسا بفر و فاپلا
 نون نیک فرغین نیلا ماں پاداری
 عاشق همیشه طعن و ماست یاد دور
 هر قیده باره غصه و غمنی و حار و
 یاری فر این آسیده کمال اشرکار دور
 بویوک ار اسپدین نیرکی اول کما
 پنهان تو مار فغانی نیک افطوح شرابین
 طاهر است کس ای کجا دل پاره پارین
 ایستابا پس عاشق سچاره حارین
 یاره یار کار کا اوز لیچه اقداری
 عاجز عظیم پشته قلیب مجز ازین
 کوردی اینک لبه ز کیم یوق و بار
 تسلیم ایست نام ای کما اختیارین
 باختیار بقده انی اختیارین یون

حکمت

اشراروی بالین تا یلخ ایدوستلاریم
 غفلت طعمین آنه پس فراسی یون

توبه تقوی طاعت بیلان عمارت کبریا

حق بولوم ذممه عصبت کارضام یون

دنیا سیزه عشو برلان فریب ایبار

مغزور و لمانگ عشرتیکا قولین کینار

عقبی باقی طلب و لیک بر کون جبار

اسمه حقر بوسوزلارنا خطاسی یون

کوب ساکت نیولیدین اورکان نفس ظالم

نفسین اورکان عارف عاشق کوریک علم

بیلاما سن بچوک بولور منی حالیم

دین بولسینی نفسین قنق بلمای یون

نفس اولور مای من من کجان بجان بولور

من لیک بر لقدم قوب جان بولور قاف

نفس اولور و کان ازه حیات حاصل کور

دل جانین تا کجان قلن کیک سراسی یون

فقرو فایران بولسین شمشلا کیزلار

کبر و ریاهن من لیکینی شمشلا کیزلار

دیه ارا و چون جاننی قیناب الشمشلا کیزلار

طلب درون نونزین اوزکا دورا کیک

لک

وقت و نمازین هم عنایت نمیدیند یک
 او نکاندین سو نکا بر صحنین قعاسی بو
 فبا با طکین تمام کیزکان هادون
 ماسواون این منهد او نکا هادون
 بر خدانو قلیب سترین نو نکا هادون
 خلق عالم قلمی ربه باسی یون
 اوز ذبیلکان عبودیت نامتایند
 راحت آلکان بر چه صلوة صیانه
 سر روز مکان سکو بنده کلا بنده
 صحن عارف و در میان یک ریبر
 مسکین عظیم و در از نیلاب طابین او کین
 نو کار تمام قیام توروب قانلار بو کین
 نصیب بولر شهید شو و طبعین او کین
 اوز کایشده عمر او نکا بر مرزی بو

حکمت

یا قاده اورگا تبسنگا با نکان مل من
 عمر ایلا کین سنین اوزکا با بر بو
 حاضر باطن آباد ایتمای بو نکان مل من
 عمر ایلا کین سنین اوزکا با بر بو

غفلت برده عمر او تک را در غم تا قیامی
 یمانا درین بران قاجیب غزل قیامی
 نفس او نوروت باضنکات او یمانی
 رحم ایمایل سنزین اوزکا نیا هم یون
 سوزلار بولم نلیم کینا رلیمان یونکا
 در ویش مرن وین لایف او درین یون
 قایغیشیم تو کار بولدوم مرنغ یونکا
 رحم ایمایل سنزین اوزکا نیا هم یون
 تو اکر لار دیک تا ک آنغونجه نیریم چو کوب
 بادینک برلان قودالادیم سلیم یون
 ایسی کیلیم در کاهینکا ییم نو کوب
 رحم ایمایل سنزین اوزکا نیا هم یون
 ناصح سوزی قیش کونکلام اریتمادی
 او تلوغ آیم جانغ تیریم بارونمادی
 ایسان دکریم کونکلام کین آریتمادی
 رحم ایمایل سنزین اوزکا نیا هم یون
 بو حال برله او نار بولدیم تیشیم
 عمر او مارین پللاا دیم غافل بشیم
 رحم ایما سنک شکل بادی مینک آیم
 رحم ایمایل سنزین اوزکا نیا هم یون

کہ جو بولہ دم میاں لار دین جان من قبل
 اوز میاں بلخ اشبار بیدین بولہ دم طویل
 بخشیلار ناصرتیدین قلیغیل قبول
 رحم ایلا کیل سنیدین اوز کا پناہیم جو
 خلق اچنڈہ عالم دروشش لودی نیم
 یلعان دروشش ایلا کما سیر نیم
 عفو تہ سنک ایلا اور نارشار نیم
 رحم ایلا کیل سنیدین اوز کا پناہیم جو
 عاجز عظیم کہد اینکد و ر اللہ اللہ
 کرم قلیغیل کہد ایلا کما سبحان اللہ
 سن سن حمان سن سن حیم سن سن اللہ
 رحم ایلا کیل سنیدین اوز کا پناہیم جو

حکمت

وقت او تماسون بندہ لیک قیل ایلا اولوم
 امید بر لہ دیگا بود ب تنگری قلوب
 علم و ادب تقوی طاعت الوغ نعمت
 بو نعمت تا مای دینک بلغیل حلیم
 خوار بق ناریب ایغ آسینن تفران بولہ
 شریعت مذاب سینی زن کاسا کاسا

تغیبتک سز و نغمه کبریاں زیر کمال

ایسغ قیلاں دوش و فتن من کیسے کیا کلیم

باطن علین مرشد لاریں سبق آکمای

جان و دلینک حق ذکر کجا مال و جلا

دلین سر دین بکنکف حضور آکمای

یانغان بولور تاہم دیا سائک سلم

ساکل ایشی باشندین داغ اوب بولور

ہر ایشندہ حق رضائین منطوق قیلور

بورسہ توررہ خدائینی حاضرہ سلور

طاہر باطن ایشلار بکا اہد علم

آکدین تمام بولماں بودیک قیلاں ایشور

تغیبتک سز و نغمه کبریاں بولما داغ اوتور

سحارف لاریں کجا بولماں ستم پوروش

حقہ اوزنا فیماق کبراک تغویض تسلیم

نسبت بوکین آرنہ دور من تاغدین ایشیر

بو بوک آستین تن دور خرافات تغیر

ضعیف قولنہ قوت برکای بریم قادر

موزدین آرتوق سوز برکای کجا تسلیم

مسکین عظیم حکمت نہ دور عظیم تہاس

ہجرت قولنہ اوتوب صلت نامگی تہاس

نجمی اور جان چکار من انجیم تہاں
 بو او تارودہ کو یا ربولدی جان ولیم
 ایادو پستلار شید لغیم صدوین شاشنی
 حیران بولوب قیلور اشیم سلالما سن
 یوراک لغیم جوش اوروبان عقلم شاشنی
 حیران بولوب قیلور اشیم سلالما سن
 نجمی لاجیم قینا نفس دین بزوم
 غیب بولوب مرشد از لای الینی کوزوم
 پرنا تا نیم صحبتیدہ لغیم ایزوم
 حیران بولوب قیلور اشیم سلالما سن
 کوزوزلار خدمت قیلیک کوخ بتقونچہ
 کچہ لاری حاضر تور دوم ناک انقونچہ
 محنت تاریم اوزیم غمکا اور کا کونچہ
 حیران بولوب قیلور اشیم سلالما سن
 خلاص برلہ پر امرنی محکم تو نوم
 تیرکب ولوب سلیم بولوب قلقوق شیم
 رضا ناماق دشوار ایجان قانلار تو نوم
 حیران بولوب قیلور اشیم سلالما سن
 خلوت ایستایا بلارودہ پشیم تو نوم
 بو نوم سالیب سلیم بولوب سلیم کونوم

خجالتدین اور نقیبم نوازدم سوکتوم
حیران بولوب قیلار شیم پللاکن

جسید شیلی منصور این بنا لادیم
بایزدیک اور نقیبم نوازدم

جانار حکیب مرادیمه بنا لادیم
حیران بولوب قیلار شیم پللاکن

کوکلوم تیلار وجودیمین حقیقیم
عدم کیرپ تمیش نزل غریبیم

نقر شیطان فتنه سبدین غزلت قوم
حیران بولوب قیلار شیم پللاکن

وادیرغا بزلار کورکان ایرلار کیتی
دنیا قویوب آفرینکا فراتی

الار کیتی بزکا ایدی نوبت نبی
حیران بولوب قیلار شیم پللاکن

ایدی منکا الار برلان صحبت قیده
قرب چوکتوم کیت لیکدیک قیت

مردم کوزا بار بولدی فرصت قیده
حیران بولوب قیلار شیم پللاکن

سکین عظیم حیرالیتده فانه بشیم
ظالمده آقوزادیم کوزون بشیم

تا کجائی کون بچوک بولہ منی اشیم
حیران بولوب قیلار اشیم پللاکمن

کوزین کونکاشیبد الینیم صدون شتی
بهداک بیزیم جوش او دو بان قیبات شتی

مصعبتیم کنیی فولدین عظیم شاشتی
حیران بولوب قیلار اشیم پللاکمن

کوندوز لاری دین تاریم ابدین ہنک
کچو لاری اشیم بولدی آہ و فغانک

بو حالده کویدوم باذیم فاقن و نمان
کچیران بولوب قیلار اشیم پللاکمن

عشق شدتی باشقہ سالدی یوانہ لبق
اہل و عیال خانمازین پکانہ لبق

حاجیم زور شور خون کستان لبق
حیران بولوب قیلار اشیم پللاکمن

عشقیم منی حقیقی دور ابرس مجاز
ایتنک او چون دیریم کوبد لاریم آاز

بعین زور جانیم قوشی قلیسہ پرواز
حیران بولوب قیلار اشیم پللاکمن

دایم منر فکر و ذکریم نئی وجود
حق بولیده صرف بلاق بودو

غریب جانیم بولغا مودیب محوشند
 حیران بولوب قیلار ایشیم پیلانکن
 مسکین عظیم همت برله باغلاب کر
 یولغہ کیریب یالمان قانہ و حکر
 وقت مدد با حضرت خیر بشیر
 حیران بولوب قیلار ایشیم پیلانکن

حکمت

دوستلار دنیا قریبا لوک خوش ایسا لوک الله هو
 قتلوغنی سوبالوک خوش ایسا لوک الله هو
 نفس قریب آبخمان بولوب همت استخوان
 کون کون تمجای بر زمان خوش ایسا لوک
 طاعت قیلیب لکودیک پرز حرمی بیلکودیک
 تنگرم قبول قیلنودیک خوش ایسا لوک الله هو
 صحبت نوما لوک برکا جانی اولاب بربرکا
 دلنی دیکلر نر نرکا خوش ایسا لوک الله هو
 حاضر سلیب خدا ناسلاب رنگی ربانہ
 خوشلاب صدق وضع خوش ایسا لوک
 صحبت اچره نوشا لوک می دیک قینا با شادک
 حب و منفه مشا لوک خوش ایسا لوک الله هو

حقیقین جذبه بیار و بی نین بن ملاک بنار و
 جانلار پرواز ایا ر دینغی نین ایا لولک اید
 دلین سر کابر عیور استیب نایدنغ نین حنیف
 باطن ایستب غرق نور خوش ایا لولک اید
 مرقت بیکو دیک مکاشفت او تکو دیک
 شهد شهنو تا تکو دیک خوش ایا لولک اید
 نیریک یوروب اولکالی تسلیم فنا بولک
 بقا طکین الکی خوش ایا لولک اید
 ایستاب عظیم جان پاک نیریک تو بولکین خاک
 بولماس برون نین طاک خوش ایا لولک اید

حکمت

آرزوم یزیدیم یازوقلار دین قاجوب کلیم
 سنن اوزکاپا هم یون حسنا
 درکاپسینکایم یویون سونوب کلیم
 سنن اوزکاپا هم یون حسنا
 عصیان برل اوئی همه یازوقلار
 کچه کوندورونیا فکری بولدی
 زدهشکایم دی تولدی لیج و ماشیم
 سنن اوزکاپا هم یون حسنا

قیده کور و دوم دنیا نده اهل و دهم من
 بخش من ذبیم با نینیم باشور و دوم من
 قل من یدیم نفسم صدین آشور و دوم من
 سندن اوزکا پنا هم یوق حسینا
 وادریجا کوز دین تیز دین قوت کیتی
 نه قیلاریم سیلا لاین باشیم قانی
 تویمای قالیم عسروم بار یلدیک ونا
 سندن اوزکا پنا هم یوق حسینا
 سود ایتا دیم شریعتنا بازار دین
 کل اوزکا دیم طریقتنا کلزار دین
 لر تویمادیم معرفتنا اسرار دین
 سندن اوزکا پنا هم یوق حسینا
 بار بنا باور بوغین نیا قویای
 نجره تغیرد تمام قلبیستی سوای
 جمع جمع ذمعا سینه قدم قویای
 سندن اوزکا پنا هم یوق حسینا
 رحمان ایقام یار لاقای یازغان قلنی
 یولنه ساغیل مسکین عظیم اوزغان قلنی
 کل هر باطن آباد ایتما یوزکان قلنی
 سندن اوزکا پنا هم یوق حسینا

